

ARHITECȚII ȘI BUCUREȘTIUL

#20
ianuarie -
februarie 2009

ISSN 4133 - 1234

BULETIN INFORMATIV AL FILIALEI TERITORIALE BUCUREȘTI A ORDINULUI ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA

Dezbateri

Dâmbovița
Center

Eveniment

Contract World
Award

Premiu

Medalia RIBA
pentru Siza

PORSCHEWORKSBENE

SUCCESS NEEDS IDENTITY. IDENTITY NEEDS SPACE. OFFICES NEED BENE.

Together with customers and partners, Bene develops innovative office solutions that present work processes, as well as corporate culture and identity spatially. For this purpose, Bene offers a full product range for all areas of the office with sophisticated concepts, premium products and services. Thus, office design and furnishing become a management tool and a factor for success.

BENE ROMANIA S.R.L RO-013714 Bucuresti S - Park Office, 11 - 15 Tipografilor Street Tel. +40-31-22 53 200 www.bene.com.ro

bene

SUMAR

AGENDA OAR

Comisia Tehnică a Primăriei București	04
Dezbateri profesională: Dâmbovița Center	16

EVENTIMENTE INTERNE

Anuala de Arhitectură Nord-Vest	18
Anuala de Arhitectură Timișoara	20
Nominalizări românești la Premiul Mies van der Rohe	22
Conferințe Green Building Council	24
Pactul pentru București	24

IN MEMORIAM

Profesor arhitect Ștefan Lungu	28
--------------------------------	----

EVENTIMENTE EXTERNE

Târgul BAU, München	30
Agenda 2009	32
Contract world award	34
European 10	34
In memoriam Jan Kaplicky	35
Álvaro Siza – Premiul RIBA	35

PUBLICAȚII

Locuire tradițională în Banat	36
Cărți de arhitectură. Noutăți	38

Foto copertă: Citroën Flagship Showroom,
Paris, © Manuelle Gautrand Architecture

Stimați arhitecți,
Conducerea Ordinului
Arhitecților București vă aduce
la cunoștință dorința sa de a
promova transparența în ceea
ce privește activitățile și
deciziile sale.

În consecință, buletinul
„Arhitecții și Bucureștiul”,
distribuit gratuit tuturor
membrilor filialei, va încerca
să prezinte mai elocvent toate
activitățile Ordinului și pro-
blemele cu care acesta se
confruntă.

Buletinul „Arhitecții și
Bucureștiul” poate fi descărcat
în format .pdf de pe site-ul
oficial al Ordinului accesând
adresa:

www.oar-bucuresti.ro

Pentru o mai bună comunicare
cu toți membrii Filialei
București, vă invităm să vă
exprimați opiniile legate de
activitatea OAR București și de
ceea ce ar trebui să reprezinte
prioritățile de acțiune ale
organizației noastre.

Am dori, de asemenea, să
ne indicați subiectele pe care
să le abordăm în numerele
viitoare ale Buletinului
„Arhitecții și Bucureștiul”.
Vă mulțumim și așteptăm
răspunsurile dumneavoastră!

Editor igloo media

Bord editorial Bruno Andreșoiu, Adrian Ciocăzanu

Redactor șef Viorica Buică

Redactori Anca Rotar, Loredana Stasisin

Concept grafic Corina Duma;

Junior designer Mihai Ene

DTP & procesare imagine Cristian David, Robert Dumitru

Corectură Andreea Amzoiu

Adresă str. Brezoianu nr. 4, sector 5, București, tel. 313.41.18, office@igloo.ro

Filiala București OAR

Președinte arh. Mircea Ochinciuc

Colegiul director arh. Mario Kuibuș, arh. Dan Marin, arh. Cristina Gociman

arh. Crișan Atanasiu, arh. Bruno Andreșoiu

Purtător de cuvânt arh. Iulia Maria Stanciu

Adresă str. Academiei, nr. 18-20, sector 1, București, tel. 303.92.26

ȘEDINȚELE COMISIEI TEHNICE DE URBANISM ȘI AMENAJAREA TERITORIULUI A PRIMĂRIEI BUCUREȘTI

26 noiembrie 2008

Comisia a fost alcătuită din următorii membri: Iulia Dinu, Casandra Roșu, Bogdan Bogoescu, Vlad Cavarnali, Constantin Enache, Tiberiu Florescu, Dan Marin, Dan Șerban, Dorin Ștefan. Președintele Comisiei: Sorin Gabrea. Au participat la ședință Elena Boghină (Serviciul Circulație al Capitalei) și Andrei Zaharescu.

A fost prezent la discuții și Arhitectul-șef al Capitalei, Gheorghe Pătrașcu.

Continuăm informarea membrilor OAR asupra ședințelor de avizare săptămânale ale Comisiei Tehnice de Urbanism și Amenajare a Teritoriului.

Selecția următoare a folosit drept criterii calitatea proiectelor aduse în discuție și gradul lor de reprezentativitate pentru oraș, caracterul lor problematic și specificitatea locală.

Ședințele Comisiei sunt consemnate de domnul Constantin Hostiuc.

PUZ Str. Buzești – Calea Griviței – Str. Polizu, S1, proiectant BAUMARC SRL (revenire)

Prezentarea atrage atenția asupra faptului că PUZ modifică o altă documentație, care a mai fost vizionată și analizată; s-a revenit pentru că, de la PUZ anterior, promotorul a organizat un concurs de urbanism și arhitectură al cărui rezultat este supus analizei Comisiei.

Pentru că, de la anterioara înfățișare, componența Comisiei s-a modificat substanțial, datele problemei sunt din nou recapitulate: este vorba despre întreaga suprafață de cca 4 ha cuprinsă între Str. Buzești, Bd. Grivița, Str. Polizu care, în timp, a devenit proprietatea aceluiași promotor. Concursul organizat de acesta a cuprins 7 echipe, iar cea mai bună propunere este din nou supusă judecării Comisiei, cu atât mai mult cu cât aceasta va decide dacă pre-regulamentul stabilit pentru desfășurarea Concursului, în care se prevedea ca nici înălțimea și nici CUT să nu fie restrictive pentru competitori, poate fi acceptat de către oraș. Se arată că pe Str. Polizu cea mai mare înălțime este de 18 m (funcțiunea este de hotel, birouri, locuințe), iar pe Str. Buzești nu se depășesc 36 m. (funcțiune hotel, birouri, extindere spital).

Rodica Eftenie: „Zona este una foarte importantă, așa că s-a încercat o intervenție prin integrare și etapizare. S-au urmărit conceptele: transparență către Grivița, prin aceea că spațiul interior se introduce în circuitul orașului, fluidizarea maximă a circulației. Soluția finală de arhitectură trebuie, însă, corelată cu validarea PUZ. Spațiile sunt abordate din perspectiva interesului urban, public, iar soluția de arhitectură, chiar dacă este rezultat al concursului, este una negociabilă. Orice sugestii privind rediscutarea regimului de înălțime sau așezarea unor funcțiuni sunt posibile.”

Dan Marin solicită explicitarea situației terenului pe care s-a aflat vechiul cinema;

Întrebă dacă în concurs s-a ținut seama de regimurile diferite de proprietate și dacă Ministerul Culturii a fost implicat în vreun fel în această operațiune urbană. Mihai Eftenie răspunde că în locul fostului cinema a fost propusă o piață urbană, cu atât mai mult cu cât doar jumătate din terenul pe care s-a aflat vechiul cinema aparține Ministerului, cealaltă fiind proprietatea Primăriei. A existat condiția ca în subsolul pieței urbane spațiul să fie unul public; totodată, s-a avut în vedere ca între stația de metrou de la Gara de Nord și locația fostului cinema să existe o legătură de tip pietonal prin subsol.

Vlad Cavarnali amintește că în istoria locului a existat și o propunere pentru o autogară situată în subteran, iar Iulia Dinu solicită precizarea indicatorilor urbani: se răspunde pe zone, astfel – POT maxim pe Str. Buzești este de 60%, POT maxim pe Calea Griviței de 70%, iar CUT maxim, rămas deocamdată ca propunere, este de 3,5.

Rodica Eftenie: „Considerăm că adaptarea acestui proiect la realități s-a făcut în interesul orașului. Nodul intermodal și autogara avantajau cumva Gara de Nord, dar proprietatea pe întreaga zonă era necunoscută. Apreciem, așadar, că unificarea realizată de promotor a fost un fapt pozitiv, pentru că nu s-a lăsat posibilitatea ca în zonă să se intervină prin ciopârțire, prin bucățire. În plus, să reținem că în interiorul triunghiului pe care îl discutăm se va aduce viață, prin amenajarea spațiului public.” Vlad Cavarnali este de părere că, față de vechiul PUZ, noua documentație reia unele probleme, fără a le și rezolva, și enumeră „slaba definire a noii Piețe Urbane și a traficului, nerezolvarea traficului subteran, nevoia de precizare mai clară a UTR-urilor.” Tiberiu Florescu observă că „dacă PUZ anterior, elaborat la inițiativa Municipality, propunea unele rezolvări generice (fronturi, indicatori urbani ș.a.m.d.), noul PUZ pune problema unui investitor privat și își propune să reglementeze o situație corectă pentru ambele părți. Cred că PUZ actual detaliază PUZ anterior.”

Sorin Gabrea este de părere că „întrucât prima documentație era una generală, cadru pentru concurs, iar, între timp, au survenit și rezultatele acestuia, acum trebuie să avizăm un nou regulament, cu tot cu aliniamentele noi, cu indicatori, circulație, și toate cele necesare unei avizări.”

Cassandra Roșu observă că, în documentația anterioară, înălțimea maximă propusă era de 70 m, iar în noul PUZ se ajunge chiar și la 110 m înălțime, lucru despre care afirmă că nu are o rațiune bine explicată. Răspunsul este că și înălțimea, ca și CUT, nu sunt finale, ci prezentate Comisiei ca propuneri modificabile.

Bogdan Bogoescu se interesează de sistemul de circulație din zonă și de modalitatea în care vor fi repartizate și folosite accesele; se răspunde că „se va intra direct din stradă, pentru că spațiile de subsol sunt publice. Vor fi două căi de acces dinspre Calea Grivița și două dinspre Str. Buzești.”

Dorin Ștefan amintește celor prezenți că „nu e precizată deloc, aici, poziția Primăriei față de o mai veche propunere care există – cea de străpungere dinspre Calea Victoriei, prin Buzești, spre Berzei-Uranus. Cred că a ști care e această poziție e foarte important, pentru că, dacă această axă va fi considerată o prioritate în zonă, proiectul se va modifica.” Se răspunde că s-a aprobat lărgirea Str. Buzești, dar că regulamentul pentru această aprobare nu este încă formulat. Concluzia lui Dorin Ștefan este că „din păcate, dacă prioritară este hotărârea Primăriei, acest nou bulevard se va încărca din prevederi și nu istoric, așa cum se putea face în mod normal.”

În legătură cu această intenție a Administrației, Elena Boghină precizează că „în PUZ sunt prevăzute pentru această nouă arteră, pe porțiunea în discuție, două benzi de tramvai și câte două benzi de rulare pe cauciucuri pe sens, care vor da drumului o ampriză de 24 m.”

În legătură cu observația prezenței inoportune aici a unui turn, Rodica Eftenie precizează că „nu este vorba de un turn, ci de o verticală, dar care, la recomandarea Comisiei, va fi redusă, dacă se consideră necesar.”

Dan Marin: „Cred că obiectul arhitectural care ni se propune este reușit, dar înălțimea de 110 m mi se pare mult prea mare pentru această zonă. Și pentru ea, și pentru creșterea de CUT, pun aceeași întrebare: cum se traduce această solicitare de spor în condiții mai bune pentru viața cetățeanului, pentru oraș? Pentru că aici, în această porțiune de oraș, se aduce o scară a unui alt oraș prin această înălțime.”

Dorin Ștefan pare să fie de acord cu poziția echipei prezentatoare, pentru că „din moment ce s-a articulat o compoziție, soluția nu poate fi modificată ușor”, dar Bogdan Bogoescu crede că „imaginea arhitecturală trebuie reformulată.”

Cassandra Roșu afirmă și ea că „avem în față o clădire în regulă, dar care nu are legătură cu orașul de aici. Și, în continuare, nu îmi este limpede cum anume vor fi lărgite străzile.”

Tiberiu Florescu: „Demersul urbanistic și arhitectural, ca și concursul și rezultatele lui mi se par lăudabile, pentru că sunt de părere că așa trebuie procedat într-un oraș. Cred că ar mai trebui precizate circulațiile și indicatorii, dar, arhitectural vorbind, accentul mi se pare OK. În plus, să nu uităm că această competiție a fost susținută de beneficiar, iar, pentru aceasta, a-l sili să accepte alte prevederi ar însemna să anulăm concursul. Sunt de părere că soluția trebuie acceptată așa cum este.” Dorin Ștefan subscrie întru totul acestei păreri.

Bogdan Bogoescu ar dori să mai fie prezentate unele lucruri – detalierea pieței publice, a pietonalului și a subteranului și își exprimă îngrijorarea față de posibilitatea ca intrările și ieșirile să poată fi corelate optim. Se pronunță și el pentru păstrarea soluției de arhitectură.

Dan Șerban: „Zona este una foarte complicată, iar problemele sunt foarte mari. Pe de altă parte, marfa propusă este de bună calitate. E limpede că zona de colț este preponderentă, dar cred că ar fi mai utilă o restrângere a studiului și o particularizare a lui pe nodul de circulație principal.”

La acestea, Bogdan Bogoescu adaugă necesitatea de a se reglementa prin PUZ ambele maluri ale bulevardului și ale Str. Buzești.

Sorin Gabrea este de acord: „Să limităm studiul, să stabilim mai precis obiectivele.”

Dan Marin: „Soluția este una de soclu, adică de plafon de înălțime generalizat cu un accent vertical. Dacă soclul se modifică într-un fel oarecare, și înălțimea generală va fi rediscutată.” Constantin Enache: „Personal, sunt pentru soluția pas cu pas, pentru că lucrurile se modifică în timp. Socot actuala documentație ca un câștig față de vechea variantă. Sunt de acord cu revenirea la linia străzii în punctul Marna. Pe de altă parte, să

nu uităm că PUZ ar trebui să fie indiferent la soluția de arhitectură câștigătoare, dar și că în această zonă este nevoie de alveole, de transparențe către spate, iar CUT, pentru că ne referim, totuși, la o zonă centrală, sau care poate fi asimilată cu una centrală, poate tinde către 4, chiar 4,5. Iar după dialogul cu Ministerul Culturii în legătură cu vechiul cinematograful, îmi amintesc că se dorește ca fațada acestuia să fie înglobată în viitoarea soluție de arhitectură. În sfârșit, mai amintesc că Primăria poate impune realizarea subsolului, ceea ce ar fi un folos evident pentru oraș.”

Andrei Zaharescu este de părere că planșa de existent nu reflectă realitatea de pe teren și nici regimul juridic actualizat al proprietăților mărginașe.

Dan Șerban apreciază că „proiectul poate câștiga chiar prin înălțime, pentru că oaza de verdeță trebuie lăsată liberă, deschisă, accesibilă pietonilor, iar această prevedere trebuie să apară în regulament.”

Elena Boghină: „Legătura dintre Calea Griviței și Str. Buzești se poate realiza printr-o bandă de legătură sau chiar prin subsol.”

Gheorghe Pătrașcu observă că pe unul dintre colțuri se produce o servitute care, în cele din urmă, s-ar putea să trebuiască recompensată; în ceea ce privește poziția generală în legătură cu proiectul, este acord cu Dan Marin și cu Constantin Enache că „o discuție în legătură cu diminuarea CUT și a înălțimii este necesară.”

Sorin Gabrea (rezoluție): „Apreciem planul, soluția de arhitectură și metoda concursului; pentru buna rezolvare a situației circulației, PUZ actual trebuie corelat cu celelalte documentații existente și cu starea celorlalte proiecte aflate în curs; trebuie precizate mai bine zonele exterioare triunghiului central; pe planșe separate vor fi prevăzute secțiunile transversale ale străzilor și dimensiunile fronturilor; va fi operată o reglementare precisă a zonei publice; soluția de arhitectură nu va fi inclusă obligatoriu în PUZ; e nevoie de o schiță de reglementare a subteranului, dar și de planșa de reglementări a transferurilor de teren, în legătură cu care vor fi precizate sarcinile celorlaltor categorii de terenuri; apreciem soluția de arhitectură, dar considerăm necesară aprofundarea ei prin prezentarea studiului de impact, cu tot ceea ce el reclamă ca documentație (machetă, analiză de siluetă, vizibilitate, alte argumente ale propunerii). Se va reveni.

PUZ Str. Gutenberg nr. 17, S5, proiectant BIA LIGIA CIORCILĂ

Pe o suprafață de teren de 650 mp, proprietate particulară, prevăzută de PUG ca zonă protejată, se dorește construirea unei clădiri cu funcțiune complexă, de birouri și spații pentru servicii. Clădirea se situează în apropierea Palatului Parlamentului și a Primăriei Generale a Capitalei și dorește să se încadreze într-un regim de fronturi compacte, cu aliniere la cornișă. În apropierea ei imediată se mai afla 3 clădiri cu statut de monument istoric, printre care și biserica Sf. Ilie-Gorgani. Se mai arată în prezentare că malul Dâmboviței, pe care propunerea de construcție dorește să se integreze, impune de regulă funcțiuni mixte axate pe servicii și cultură. Relativ la indicatori, se arată că, în condițiile în care propunerea este una deosebită, atât urbanistic, cât și arhitectural, pot fi obținute derogări excepționale.

Edificiul propus este unul de P+8, cu două etaje retrase, iar parcare este prevăzută pentru a ocupa două nivele la subsol.

Cassandra Roșu dorește să știe când anume a fost depus acest proiect – înainte sau după ordonanța de urgență care prevede unele condiții speciale în care se poate construi în zonele protejate. Răspunsul este că propunerea s-a făcut înainte de apariția ordonanței.

Constantin Enache arată că, deși terenul este al Primăriei și este concesionat într-un regim care, teoretic, poate accepta chiar și un CUT de 10, trebuie găsite unele motive pentru indicatori mai rezonabili, pentru că, altfel, clădirea poate apărea ca un model nedorit în zonă. În același timp, arată că ar fi utilă o alveolă către biserică, prin care aceasta să poată comunica mult mai vizibil și eficient cu împrejurimile, dată fiind funcția de pol a bisericii. Bogdan Bogosescu este de acord cu sugestiile lui Constantin Enache, pe considerentul că o asemenea lărgire prevăzută și utilă circulației pietonale din zonă ar putea justifica sporirea cornișei. Cassandra Roșu este de acord cu cele spuse anterior, dar consideră că noua propunere nu trebuie să depășească P+7, un POT de 80 și un CUT maxim de 5. Dan Marin este și el de acord cu observațiile făcute de Constantin Enache și este de părere că, pentru noul volum, trebuie stabilită o limită clară pentru cornișă; consideră că o soluție de tip interbelic, cu o dominantă orizontală încheiată cu un accent, poate fi de un maxim interes pentru acest loc. Vlad Cavarnali crede că reglementările ar trebui extinse până la Podul Izvor, pentru ca noua propunere să nu aducă elemente diferite față de cele deja existente; Lulia Dinu se interesează de distanța până la Biserica.

Tiberiu Florescu este de acord că propunerea de arhitectură poate ajuta soluția urbanistică și crede că „specificul zonei ar trebui să influențeze soluția de arhitectură, care să nu fie în niciun caz o prismă îmbrăcată în sticlă.”

Dan Șerban apreciază că deschiderea este cu totul în regulă din punct de vedere urbanistic, dar că lărgirea preconizată, eliberarea spațiului destinat parcarilor pentru a-l înlocui cu traversare pietonală, reducerea înălțimii și deschiderea clădirii la parter sunt obligatorii.

Andrei Zaharescu ar dori ca deschiderea spre biserică, în caz că se va realiza, să fie gândită odată cu alinierea clădirilor vecine. În fine, Constantin Enache apreciază, vizavi de situația întregii zone, că „PUZ ar trebui să prevadă că anumite clădiri vor deveni într-un timp scurt monumente, lucru care-și va pune sensibil amprenta pe situația viitoarelor propuneri.” Lulia Dinu: „Dacă zona este constituită, s-o «sfințim» printr-un PUZ.”

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Nu putem modifica structura zonei și nici accepta unele artificii în reglementări. Volumetria propusă va fi strict în funcție de reglementările în vigoare, dar ar mai fi necesare în documentație un studiu de vizibilitate al bisericii și o mult mai bine formulată propunere de parcare în subteran, cu atât mai mult cu cât apropierea față de Dâmbovița este maximă.” Se va reveni.

PUZ Șos. Olteniței nr. 208, S4, proiectant BBM Arhitectura

Într-o zonă din sudul Bucureștiului în care reglementarea stabilită de PUG era de construcție joasă și în care înălțimea de 45 m putea fi atinsă doar într-un mod excepțional, se propune, datorită modificărilor importante apărute, o clădire de 19 etaje, care face CUT să crească de la un maxim de 4 admis la 7,2, în condițiile în care POT va atinge 45%. Suprafața de teren pe care se va construi este de 5.952 mp. În vreme ce, în PUG, terenul aparține zonei CP1, se dorește constituirea unei

excepții de la acest regulament, prin încadrarea noii realități teritoriale în M2, statut care definește întreaga parte de S a Șos. Olteniței. Se arată că, odată cu acceptarea acestui proiect, numărul clădirilor înalte din zonă va ajunge la 4, ceea ce va reprezenta o solicitare a traficului, așa încât se propune, în principal pentru Sun Plaza (viitorul Mall), dar și pentru clădirile de birouri înalte care vor apărea, accesul mai ales prin intermediul transportului public. Ramele prevăzute vor fi configurate pentru dublu sens, arată dl Ing. Ionescu Eugen. Alexandru Beldiman, proiectantul clădirii, asigură Comisia de faptul că, pentru noua propunere, există și un studiu de însorire, care arată că, în ciuda înălțimii ei, noua clădire nu va aduce prejudicii vecinilor.

Andrei Zaharescu ar dori să știe dacă, în raport cu noile propuneri, inelul de circulație se va închide, prin parc sau pe relația Nițu Vasile; Elena Boghină afirmă, referitor la configurația Pieței Berceni, că aceasta ar trebui să rămână la fel, pentru că, altfel, direcțiile de circulație și estimările pentru valorile de trafic în zonă se vor modifica sensibil.

Vlad Cavarnali dorește să știe care anume ar fi relația dintre noua clădire și Mall-ul aflat deja în construcție, adăugând că înălțimea propusă pare, totuși, prea mare.

Dan Șerban: „În acest caz, întregul PUZ se reduce la un obiect, la cum anume ocupă acest obiect terenul. Personal, nu înălțimea propusă mă interesează, ci eliberarea intersecției.”

Bogdan Bogoescu: „Eu cred că înălțimea propusă este corectă, dat fiind frontul la care clădirea se raportează, dar cred că masa construcției și volumul sunt prea mari. Mi-aș dori o siluetă mai bună, un spațiu verde în spate, plus un lobby central, care să fie obiectul unui eveniment public. Personal, aș micșora suprafața nivelului, ceea ce, automat, s-ar traduce printr-un CUT mai mic și aș deschide un spațiu public la nivelul parterului.”

Dorin Ștefan nu are nicio obiecție față de propunerea prezentată, cu care este de acord.

Tiberiu Florescu este de acord cu observațiile lui Bogdan Bogoescu: „O dominantă este necesară, dar cred că trebuie ca, în planșa de reglementări, să fie specificate suprafețele publice, ca și cuantumul. Amprenta la sol a clădirii trebuie să fie mai mică.”

Iulia Dinu: „Nu văd deloc corelarea clădirii cu restul zonei. Mi se pare un proiect, nu un plan, chiar dacă funcțiunile par să aibă o legătură. Nu mi se pare, totuși, normal, ca un PUZ să fie generat de o investiție.” Vlad Cavarnali este și el de părere că relația cu vecinătățile nu este rezolvată.

Dan Marin: „Nu contest ideea clădirii înalte, dar, din punctul de vedere al circulației, se implică proiecte cu impact major asupra dezvoltării zonei. Înălțimea mare ar fi posibilă, dar clădirea are nevoie de retragere.”

Constantin Enache aduce aminte Comisiei că această zonă a mai fost discutată în legătură cu prezența în imediata apropiere a nodului de circulație și a Școlii ajutoare, socotită și atunci improprie ca poziționare. „Noua siluetă propusă ar trebui să fie un reper al zonei, poate un reper de identitate. Personal, sunt de acord cu înălțimea mai mare, și pentru că aici poate fi folosit metroul. Cred că o bandă introdusă de 5 m lățime, pietonală, de tip portic, ar fi foarte folositoare și pentru circulația pietonală, dar și pentru retragerea clădirii, creând impresia de degajare.”

Sorin Gabrea (rezoluție): „Se va ține cont de acel mic triunghi verde care apare în zonă și care nu poate fi nici mutat, nici modificat în vreun fel. Clădirea se va retrage față de aliniamentul stradal. Înălțimea poate fi aceeași, dar vom lăsa proiectantului libertatea de a gândi și opera o eventuală reducere a amprentei la sol, care i-ar reduce volumul și masa, așa cum s-a sugerat. Se va avea în vedere relația directă a clădirii cu circulația publică, iar zona publică va fi mai precis reglementată.”

PUZ Șos. Grozăvești nr. 82-84, S. 6, proiectant URBE 2000

Se propune o intervenție într-o zonă CB1, construită acum P+1, aflată la intersecția arterelor Grozăvești/Splai/Luliu Maniu. Proiectanții arată, în prezentare, că zona are o declivitate de cca 6 m pe direcția N-S și sunt de părere că, pe marginea cornișei, se poate construi înalt; în plus, s-a putea genera o legătură între Politehnică și Grădina Botanică. Se face observația că o suprafață de 1.000 mp a fost expropriată pentru Pasajul Basarabi și se precizează că pe alea din spatele incintei propuse sunt străzi de categoria a treia. Suprafața de lucru s-a redus, urmare a cedării celor 1.000 mp, la cca. 7.000 mp,

pentru care se propun, față de un CUT de 3,7 și un POT de 32%, raportați la întreaga suprafață de cca 8.000 mp, un nou CUT de 4,9 și un nou POT de 50%. Constantin Enache solicită o mai atentă expunere a legăturii spațiilor verzi propuse cu Grădina Botanică, în vreme ce Sorin Gabrea ar dori informații mai detaliate despre capacitatea zonei, bransamente, accese și densitate propusă.

Dan Șerban este de acord cu calitatea arhitecturală a propunerii, dar ar dori să știe mai multe despre cum anume va fi investită această insulă cu dinamică, înconjurată fiind de circulații. Propune ca parterul să fie spart, pentru a putea fi dublat cu circulații pe sus sau pe jos în pasaj. Bogdan Bogoescu sugerează posibilitatea ca penetrația pe direcția E-V să fie mai amplă, pentru a oferi elementului public o pondere mai accentuată.

Iulia Dinu: „Nu-mi pot da seama cum va arăta zona cu tot cu pasaje. Personal, mi se pare normal ca tot investitorul să facă pasajul, pentru că beneficiază de o serie de avantaje importante.”

Dan Marin: „Care este gândirea de ansamblu a zonei, dar și a proiectului Dvs.? Declivitatea pe care o constatați reprezintă un potențial în legătură cu care aș vrea să văd câteva principii de detalieri. Ce formă urbană va rezulta?”

Gheorghe Pătrașcu observă că „CUT este cam mare pentru insulă”.

Rezoluție (Sorin Gabrea): se avizează favorabil cu introducerea recomandărilor și observațiilor Comisiei. Recomandarea, în ceea ce privește pasajul, este pentru soluția supraterană.

PUZ Str. Alexandru Constantinescu nr. 18, S.1, proiectant QUATTRO DESIGN

Se propune o intervenție asupra unui obiect de arhitectură aflat într-o zonă protejată, cu observația că există două studii istorice din 2007, care permit desființarea clădirii vizate. Soluția finală propusă nu este, însă, aceasta, ci privește îmbrăcarea clădirii și reconfigurarea ei; se ajunge la un CUT de 3,2 și la un POT de 57%.

Dan Marin atrage atenția asupra „situațiilor în care clădirile ilegale sau semilegale declanșează, ulterior avizării intervențiilor asupra lor, valori de construcții modificate sau pasibile de modificare. Ca atare, documentații imprecise ajung să consfințească lucruri existente, în legătură cu a căror legalitate nu ne putem pronunța. Ni se propune un CUT care va crește spre 4. Noi putem opera asupra indicatorilor, dar nu știm ce anume se va autoriza și cum se vor respecta condițiile noastre, sau prevederile legate de construcție. Astfel, din cartiere de vile ajungem la bloculețe, care schimbă, evident, caracterul zonelor respective. Pericolul este să legalizăm abuzuri create de alții.”

Iulia Dinu: „Sunt împotriva ideii de punere în legalitate și cred că ar trebui dat cel puțin un exemplu clar printr-o desființare a unei clădiri care a încălcat reglementările și legile în vigoare”.

Constantin Enache: „Fiindcă la Cultură propunerea a fost acceptată și distanțele prevăzute mi se par în regulă, sunt de acord. Nu aș prelua, însă, aliniamentul; cred că se poate suplimenta clădirea cu un nivel, poate chiar cu două, cu condiția ca aceste ultime niveluri să fie retrase de la cornișă.”

Rezoluție: s-a avizat favorabil cu 4 abțineri (Casandra Roșu, Iulia Dinu, Tiberiu Florescu, Dan Marin).

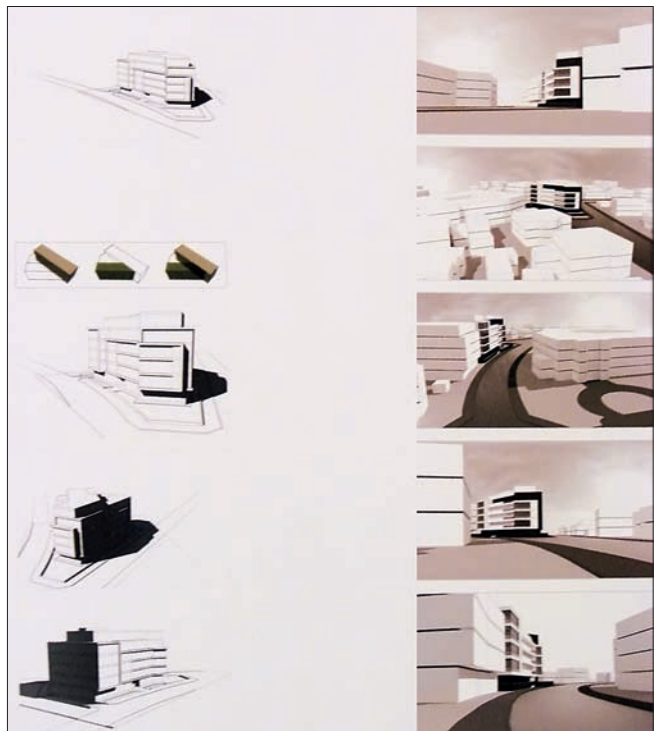
PUZ Aleea Alexandru nr. 28, S.1 (revenire)

Se solicită, pentru o locație într-o zonă protejată, o derogare a unei propuneri ca înălțime și CUT, pe motivul principal al situării parcelei la intersecția a două străzi importante. Clădirea propusă anterior și refuzată era prea masivă și se făcuse observația că intervenția ar trebui să deranjeze mult mai puțin. Funcția nou-propusă este de locuire colectivă. Se dorește un CUT de 3,1 și o înălțime de P+3, cu et. 4 și 5 retrase. Se arată, ca soluții posibile, că parcela e una atipică pentru zonă, pe de o parte,

iar pe de altă parte, că alinierea se vor păstra, iar volumul va putea fi dezvoltat concav, pentru ca noua construcție să pară fragmentată. Din studiul istoric reiese că vechea clădire se poate demola, sunt alocați 15% pentru spații verzi plantate înalt și 30% pentru circulații.

Casandra Roșu se declară împotriva propunerii din următoarele considerente: 1. zona este foarte importantă și trebuie tratată cu mult mai multă răspundere și respect; 2. nu există documentele necesare care să justifice intervenția propusă; 3. zona nu poate fi tratată speculativ; 4. propunerea finală este mult prea forțată din toate punctele de vedere.

Iulia Dinu apreciază că propunerea nu este satisfăcătoare, urbanistic vorbind; adaugă faptul că modul în care sunt pro-

pus soluțiile privind spațiile verzi și parcările nu sunt convingătoare. Se pronunță împotriva avizării.

Tiberiu Florescu: „Orașul trebuie să evolueze și, dacă există condiții, o negociere poate apărea. Dacă existentul nevaloros poate fi înlocuit cu ceva valabil, sunt deschis negocierii.”

Bogdan Bogoescu: „Am încredere în echipă, dar sunt de părere că masa construită e prea mare. Cred că retragerea preconizată ar trebui și ea să fie mai mare, mai ales pentru că țesutul nu mai este demult cel tradițional. Iar prezența unui al cincilea etaj mai trebuie analizată.”

Dan Marin: „Vreau să văd cum anume arată casa veche; nu cred că putem betona peste tot parcajul, iar volumul propus e mult prea mare. Aș dori să ni se prezinte fotografiile existente, din care să pot observa mult mai bine relația cu vecinătățile, pentru că zona este una bine constituită, cu un caracter pe care nu aș dori să-l atacăm.”

Dan Șerban crede că ar fi bine să se încerce o integrare a obiectului în zonă și este de părere că limita de înălțime maxim admisă în acest caz nu ar trebui să treacă de P+4.

Rezoluție (Sorin Gabrea): Se va reveni cu o soluție de inserție mai bine studiată, cu un montaj foto relevant, care să reprezinte corect relația noii realități cu vecinătățile.

Proiect lângă Satul Francez (consultare, Avangarda)

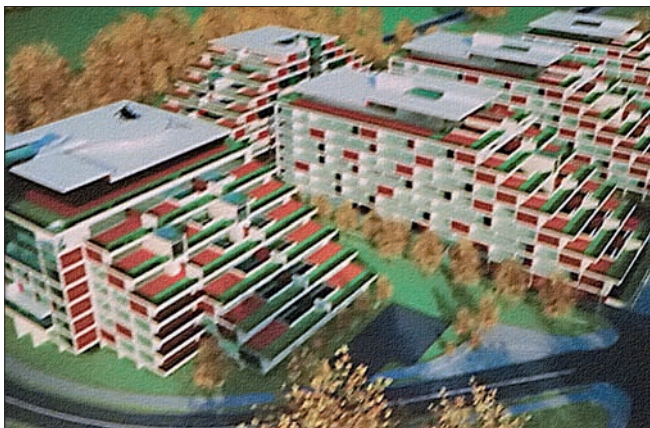
Pe un amplasament din imediata apropiere a satului francez,

pe o suprafață de 2,8 ha, se dorește construirea de locuințe de lux în imobile terasate. POT atinge în medie 53%, iar CUT se situează în jurul a 3,5. Clădirile sunt constituite din apartamente tip modul de 15x6 m fiecare, iar în CUT s-au luat în considerare și loggiile.

Ioana Balaurea intervine și arată că, de-a lungul Șos. Nordului, au fost avizate câteva PUZ care au modificat deja caracterul zonei, în sensul în care, față de prevederile PUG de locuințe individuale, s-a optat pentru dezvoltări de imobile de P+4 și P+5 și, în unele cazuri, chiar mai sus cu un etaj.

Dan Marin este de părere că, sub fiecare clădire, ar trebui să existe un acces auto, iar incinta trebuie să rămână pietonală. Se interesează în legătură cu înălțimea și distanțele dintre blocuri

– se arată că minimumul necesar a fost respectat.

Bogdan Bogoescu dorește să știe ce clădiri mai sunt în zonă, în ideea că, spre a marca relația cu vecinătățile, cel puțin două dintre clădirile nou-propuse ar trebui să fie diferite ca morfologie.

Elena Boghină mai atrage atenția proiectantului că Șos. Nordului va trebui să aibă, în noua propunere, un prospect de cel puțin 14 m.

În fine, Tiberiu Florescu consideră că, deși este evident că soluția descrie o anumită eficiență, ea nu este neinteresantă ca formulare, dar că ar mai fi necesară cel puțin încă o locală, un sistem de circulație de incintă mai bine pus la punct pentru servicii și circulația locală, la care ar mai trebui adăugat spațiul dedicat vizitatorilor ocazionali.

03 decembrie 2008

Membrii Comisiei au fost: Iulia Dinu, Casandra Roșu, Bogdan Bogoescu, Vlad Cavarnali, Constantin Enache, Tiberiu Florescu, Dan Marin, Dorin Ștefan. Președintele Comisiei: Sorin Gabrea. Din partea Comisiilor tehnice ale primăriei au participat Elena Boghină, de la Serviciul Circulație și Andrei Zaharescu, pentru Rețele. A participat la ședință și Gheorghe Pătrașcu, Arhitect-șef al Capitalei.

PUZ închidere inel principal de circulație în zona de S a Municipiului București (propunere variantă prin Parcul Tineretului) / PUZ Str. Șeica nr. 7-9-11-13, S.4 / Calea Văcărești nr. 391, Centru Comercial Sun Plaza, proiectanți CPUMB, SC GAEA DEVELOPMENT / SDCS

În prezent, există un PUZ valabil și un traseu aprobat, dar, între timp, au existat repuneri în proprietate la marginea Parcului Tineretului dinspre Văcărești. Constantin Enache recapitulează, pentru noua Comisie, modul în care propunerea a fost dezbătută în precedentă înfățișare: „În interiorul Parcului Tineretului există proprietăți care au fost deja retrocedate, iar

la propunerea fostului Arhitect-șef, Adrian Bold, s-a acceptat de către Comisie ideea de a sacrifica un colț din parc pentru a compensa retrocedările.”

Sorin Gabrea propune să se discute mai întâi despre elementele legale ale situației, apoi despre retrocedări. Iulia Dinu mai dorește să adauge, descriind starea anterioară a proiectului, că „în PUZ avizat din 2005 la Mediu s-a aprobat numai o serie de indicatori, care se încadrează în L1, în care CUT era de 1,3, iar înălțimea maximă permisă de 6 etaje.” Față de această specificație, Daniel Cărămidă, arhitectul-șef al Sectorului 4, ține să precizeze că „mai apoi, zona s-a transformat din L1 în M2, fără acord de la Mediu.” Iulia Dinu mai adaugă că „pentru P+14 nu s-a dat acordul de la Mediu”, iar Dan Marin concluzionează că „în aceste condiții, orice act prezentat nouă este ilegal, lovit de nulitate.”

Ioana Balaurea precizează că „de la Mediu s-a acceptat ca o zonă din parc să devină construibilă.”

Sorin Gabrea este de părere că „Primăria trebuie să gireze legalitatea documentelor aprobate și avizate.” Dan Marin precizează că în Legea Urbanismului se afirmă clar și explicit: „Documentele aprobate fără condiții de legalitate sunt nule de drept. Problema este că nimeni nu a constatat nulitatea de drept a acestor acte și documente”.

Ing. Eugen Ionescu: „Traficul prin parc afectează întreaga zonă. Optez, în ceea ce mă privește, pentru relația de trafic deja existentă pe Nițu Vasile. Aș mai adăuga, apoi, că relația cu Constanța pe Splaiul Dâmboviței s-a modificat, a mai apărut complexul Asmita și trebuie să intre în calcul reabilitarea străzii. Au mai apărut, în zonă, Sun Plaza, viitorul mall, ansamblul de locuințe din Pridvorului și un nou centru comercial, în condițiile în care RATB nu a dorit să schimbe nimic din traficul întregii zone. În fine, la 460 m de intersecția cu Olteniței, a mai apărut o intersecție, pentru o posibilă legătură cu Sun Plaza, ratată, după părerea mea.”

În continuare, Andrei Zaharescu prezintă situația câtorva mari probleme cu care acest proiect se confruntă: „La intersecția Splaiului cu Șos. Văcărești a fost propus un pasaj pe sub Dâmbovița, dar investiția este una foarte oneroasă, nu atât din motive de costuri, dar și pentru că la problemele existente se vor mai adăuga altele: de exemplu, rampa va fi mult prea încărcată și în zonă se va menține un mare blocaj. Problema principală ar fi că investițiile private „merg” foarte repede, în vreme ce investițiile publice se realizează mult mai greu. Varianta optimă pentru acest loc ar fi un pasaj superior. În ceea ce privește relația de stânga pentru locația Sun Plaza, cred că va fi nevoie de un semafor; în același timp, pasajul pietonal în zonă este foarte greu de realizat, din cauza prezenței colectoarelor; în plus, ar mai fi nevoie de corelarea acestor fluxuri cu circulațiile de tramvai. Personal, nu aș susține pasajul pe direcția Piața Sudului, iar cât privește închiderea inelului pe relația Nițu Vasile, cred că ea ține de domeniul poveștilor, pentru că în zonă sunt extern de multe proprietăți private și trebuie negociat cu fiecare în parte, pentru a crea o ampriză a drumului, limitată și grevată de multe alte probleme. Nici soluția de traversare prin parc nu este una simplă, pentru că, de pildă, de la Metrou mai trebuie realizată o legătură prin subsol, într-o zonă care nu e deloc ușoară, iar către S ar fi nevoie de un spațiu cât mai mare pentru rezervă, lucru foarte greu de rezolvat. Cât privește cuva lacului, este necesar un drum periferic, pentru că, altfel, va rămâne nesoluționată pătrunderea apelor în cuvă.”

Sorin Gabrea precizează, față de toate aceste probleme de circulație, că închiderea inelului trebuie rezolvată în primul rând din punct de vedere urbanistic.

Iulia Dinu observă, în legătură cu suprafața cuvei lacului, că problema principală este decizia politică. Andrei Zaharescu pre-

cizează că „dacă se va decide că lacul se va păstra, toate datele problemei se schimbă”, observație continuată de Bogdan Bogoescu: „Dacă se va păstra funcțiunea de lac, efectele secundare ale acestei decizii vor fi decisive.”

Andrei Zaharescu: „Problema principală este cea a debitului, care nu are surse interne. A existat, în trecut, o propunere de reconstrucție, care a fost abandonată, dar, pentru a o relua, avem nevoie de o ipoteză de lucru.”

Constantin Enache: „Au mai fost încercate și alte soluții de închidere a inelului, dar care au neajunsurile lor. Închiderea prin Sebastian-Ferentari s-a dovedit imposibilă. Cât privește problema cuvei lacului, să nu uităm că ea o aduce cu sine pe cea a spațiului verde necesar. Pe cornișă, avem nevoie de un coridor verde pentru comunicare. Cred că, pe Văcărești, închiderea inelului este foarte ușor de realizat fără cheltuieli mari. Segmentul care mai trebuie rezolvat este Viilor-Progresului. Personal, mă pronunț pentru soluția Văcărești, cu cele două traversări pietonale gândite mai demult, care să lege Parcul Tineretului de viitoarea locație Sun Plaza.”

Vlad Cavarnali observă că, odată amânată soluția închiderii, se pune mare presiune din partea investitorilor pe zona de parc, sau pe cea apropiată parcurilor. Crede că închiderea cât mai rapidă inelului este necesară, pentru că anumite relații urbanistice vor rămâne tot timpul deschise, nerezolvate. Parcajele publice vor constitui întotdeauna un motiv de conflict, pentru că vor fi situate în zone de conflict, iar transportul public va îngreuna și mai mult această stare, nefiind nici el reglementat. Dorin Ștefan este de acord cu poziția exprimată de Constantin Enache: „Traseul există, doar documentația mai are nevoie de actualizări.”

Elena Boghină sugerează că, pentru descărcarea Căii Văcărești, poate fi folosită și relația Nițu Vasile.

Tiberiu Florescu: „Cred că problema este una de ansamblu și că planșele nu sunt actualizate. Propun să abordăm politica de ansamblu – care vor fi implicațiile, costurile, valorile de trafic ș.a.m.d. și să încercăm să prevedem care vor fi consecințele acestor acțiuni.”

Eugen Ionescu afirmă că există un program dedicat corelării traficului pe tot inelul, cu tot cu măsurători și valori de trafic.

Bogdan Bogoescu: „Cred că poziția exprimată de dl Enache este cea mai bună, în sensul în care ea ar prevedea că trebuie să existe și unele restricții și condiții care să ducă la o coerență a soluției urbanistice. Sunt convins că, pentru un astfel de proiect, este nevoie de etapizare și de valori de lucru, de investiții bine stabilite.”

Dan Marin: „Doresc să optez pentru soluții fezabile pe termen lung. Cred că închiderea pe Văcărești, cu pasaj inferior, este posibilă. În al doilea rând, observ că întotdeauna „viața” o ia înaintea hotărârilor Primăriei. Tot timpul, Primăria încearcă să mai dregă ceva, după ce un investitor „atacă” orașul. Ar fi bine să existe, din partea ei, investiții și voință. Nu există un organism de profesioniști capabili să gestioneze, din partea Primăriei, problemele de urbanistică – și mă refer la nevoia Centrului de Proiectare Urbană, care să susțină profesional poziția Primăriei. Multă vreme s-a spus că se va construi foarte greu peste fostele fundații ale Mănăstirii Văcărești; odată cu propunerea de Mall, s-a putut construi. Mai multe documentații privind această zonă au cuprins și un teren verde destinat reconstruirii Mănăstirii, la N de Sun Plaza, în relație de comunicare, prin pasaj, cu Parcul Tineretului. De la un timp, însă, din ce în ce mai multe documentații vin fără să mai specifice această măsură reparatorie. Aș dori ca prezervarea terenului să fie obligatorie pentru oricare proiect care se va dezvolta aici.”

Dorin Ștefan: „Personal, nu cred în dezvoltarea pe Văcărești, cu atât mai mult cu cât, pe inel, se va dezvolta relația N-S și tot punctul Sudului. Cred că trebuie să păstrăm traversarea prin parc.”

Cassandra Roșu: „Sunt pentru închiderea pe relația Văcărești-Olteniței-Progresului și, în același timp, sunt cu totul de acord cu cele spuse de Dan Marin. Optez pentru traversările subterane și cred că, în planșele viitoare, trebuie precizate mai bine relațiile de carosabil, punctele de cornișă și fațadele viitoarelor dezvoltări, cel puțin ale construcțiilor de la bulevard.”

Lulia Dinu: „Soluția cea mai bună ar fi să se meargă la Agenția Națională de Mediu pentru a primi girul pentru traversări subterane, trafic, drum prin parc ș.a.m.d. Cred că așa s-ar putea stabili mai ușor o variantă acceptabilă.”

Sorin Gabrea constată că problemele care trebuie soluționate pentru punerea în practică a acestui proiect sunt foarte numeroase și complexe: „Pentru moment, există pentru varianta Văcărești două planuri, din care unul cu traversare prin parc. Și unul și celălalt au probleme de legalitate, mai mici sau mai mari. Cred că trebuie să existe legături suplimentare între cele două parcuri. Prefer soluția cu traversarea prin parc, dar este bine ca și cealaltă opțiune să fie păstrată, pentru moment. Pentru intersecția cu Olteniței, varianta supraterran mi se pare preferabilă și cred că, pentru Piața Sudului, trebuie venit cu o soluție mai curajoasă. Nu cred în soluția Văcărești-Olteniței cu pasaj inferior și sunt pentru o legătură Văcărești-Nițu Vasile-Olteniței cu pasaj superior. Nu cred că dezvoltarea la sol a Pieței Sudului este suficientă. Traseul Văcărești-Sudului pare în regulă, dar îi sunt necesare artere colectoare. Rămâne de lămurit dacă noul aliniament al construcțiilor pe partea dinspre lac va fi deviat către E sau se va păstra.”

Ioana Balaurea: „Nu există o corelare, în acest moment, între studiile de fezabilitate, documentațiile existente și documentațiile serviciului de circulație.”

Dan Marin repune în discuție modul de dezvoltare al zonei din perspectiva anului 2008, care nu mai poate păstra un parcelar de tradiție rurală, ci trebuie să propună o dezvoltare actuală, urbană, pentru întreaga zonă Văcărești. Sugestia este continuată de Tiberiu Florescu, acesta precizând că urbanismul la zi nu mai înseamnă deloc corelarea sau rezolvarea străzilor, ci lectura și soluționarea problemelor sociale, prin planificare urbană și arhitectură. „Dacă se cunosc parcelările, trebuie propuse politici de implementare coerente, trebuie desfășurate consultări, propuse variante de lucru, pentru ca orașul să câștige ceva, nu să fie de acord cu o stare de lucruri existentă.”

Sorin Gabrea precizează că „legile românești actuale nu permit relocarea parcelelor, iar Primăria trebuie să fie conștientă că zona în discuție are o altă vocație decât cea a locuințelor individuale. Reparcelarea e un cod tare al terenului, care impune materializarea unei zone verzi; ar mai fi necesară o compoziție volumetrică, măcar schițată.”

Sorin Gabrea mai adaugă chestiunea prezenței digului.

Constantin Enache: „Cred că întreg teritoriul nu poate fi reglementat dintr-un singur pas. E nevoie de un plan director, de o viziune, care să conducă la dezlegări punctuale. Ar putea fi imaginat următorul algoritm: 1. „Silim” proprietarii la o anumită viziune; 2. Oferim terenul reconfigurat proprietarilor; 3. Păstrăm memoria locului. Avem nevoie, ca oraș, de utilități, avem nevoie, în același timp, să mărim traseul și să-l și înverzim. Astfel, legăturile nou-create vor fi foarte puternice, iar spațiul public va fi generos. În același timp, mănăstirea va trebui îndepărtată de locul construit, pentru că Sun Plaza propune înălțimi care o vor dezavantaja.”

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Reveniți cu planul director; biserica Văcărești poate fi una a zonei, dar nu una de cartier, și ea va trebui să aibă un amplasament corespunzător; propuneți ritm de clădiri înalte către lac; relaționați artera mediană mai fluent în raport cu pastila rotundă. Propun și să existe o soluție provizorie de traversare a Căii Văcărești dinspre Parcul Tineretului”. Gheorghe Pătrașcu mai adaugă că e necesară o operație de

reconversie, de restructurare și este de părere că ar fi bine să existe un plan director, un concept care să fie tradus într-un PUZ. „Cred că e bine să reglementăm doar zona de S și accesele.”

PUZ Bd. Timișoara nr. 14, S.6, SC BOGOESCU ARHITECTURĂ-URBANISM

Prezentarea dorește să insiste asupra potențialului extraordinar al întregii zone, chiar dacă este vorba despre o parcelă nu foarte semnificativă ca pondere. Se atrage atenția asupra faptului că zona, inclusiv lotul asupra căruia se va referi analiza, beneficiază de o relație bună cu sistemul de circulație al orașului, cu inelul central, cu gara, cu zona Drumul Taberei; are construcții de aport public (Mall, Cora, noul mall aflat în construcție), ca atare, echipa de proiectare și-a propus „să confere acestei zone un pronunțat caracter public”, asociindu-i funcțiuni de tipul V1A. Zona are, în strategia proiectului, vocație pietonală, situație susținută de POT, care este de maximum 25%, chiar dacă valoarea CUT este relativ mare, de 4. Se mai propune realizarea unei piețe publice, ca și a unor clădiri cu funcțiuni publice, care s-ar dori să alcătuiască un sistem coerent. Sistemul de plan secund ar fi accesibil printr-un portic deschis publicului. Utilizarea terenului ar fi făcută în următorii parametri: CUT general – 3,6; POT 25%; carosabil – 15%; spații verzi – 33,5%; spații pentru activități sportive – 4,9%. Funcțiunea noului ansamblu se distribuie în procent de 70-75% pentru locuințe, iar restul de 25-30% pentru birouri. Valorile înălțimilor variază între 69 m și un maxim de 90 m, dar se precizează că distribuția lor în planul general este neuniformă, tocmai pentru a susține caracterul expresiv al compoziției urbane.

Constantin Enache este de părere că, prin astfel de propuneri, „Drumul Taberei poate fi legat de Armata Poporului, pentru că se creează o șansă de legătură între cele două zone numite. Nu sunt speriat de înălțimile blocurilor, pentru că ele ne ajută să eliberăm parterele.” Vlad Cavarnali se declară de acord cu clădirile înalte și cu procentul de spațiu verde care poate fi asigurat, dar este de părere că POT mai poate fi redus.

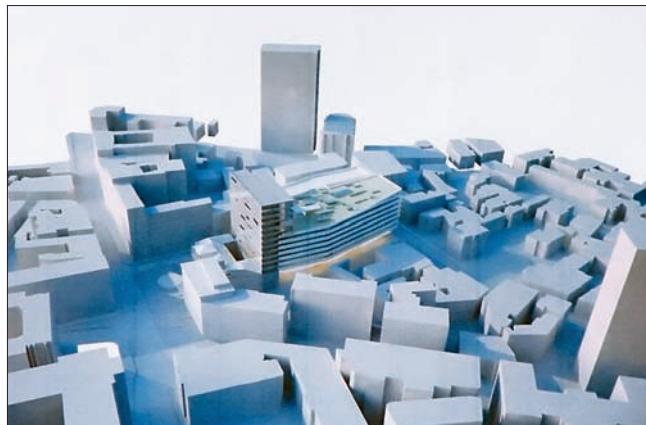
Dan Șerban: „Soluția este complexă, de tip penetrare urbană care „înghite” clădirile. Ca formulă compozițională, mi se pare în regulă, cu atât mai mult cu cât ea amintește de soluțiile de tip Corbusier, din anii 1960. M-ar interesa să știu dacă piața urbană are un pandant vizavi?”

Tiberiu Florescu se interesează de statutul juridic al străzilor, dacă ele vor fi pe proprietatea Primăriei sau a promotorului, și își exprimă îngrijorarea legată de posibilitatea ca propunerea să nu fie transpusă în realitate așa cum este înfățișată în planșe. Dorin Ștefan este și el de acord cu proiectul să se realizeze și subliniază și el nevoia ca „în unele documentații, să poată fi prevăzută obligativitatea ca proiectul să nu fie modificat în niciun fel în construcție.” Dan Marin se pronunță pentru avizarea favorabilă.

Rezoluție (Sorin Gabrea): Proiectul se avizează spre construire în modalitatea în care a fost prezentat. Se propune, totodată, restricționarea posibilității de a se construi pe traseul apeductului, cel puțin în viitorul imediat. Ar mai fi necesară și realizarea unei ieșiri din incintă, pe direcția stânga.

PUZ Calea Victoriei nr. 107-109, S1, proiectant Westfourth Architecture

Vladimir Arsene recapitulează ultimele cereri ale Comisiei: „S-a cerut un studiu topo al clădirilor din jur, a fost adus unul care rezultă în urma vizionării altor două studii convergente de același tip. În continuare cred că relevanța clădirilor succesive într-un front urban este secundară. Principala intenție a unei

zonificări privind regimul de înălțime spune că, dacă o clădire se apropie de o stradă principală, înălțimea să descrească spre acea arteră. Noi, însă, nu ne aflăm în niciun front stradal și avem mai mult de 50 m de la Calea Victoriei până la construcția pe care o propunem. Calea Victoriei nu a avut o noțiune de cornișă, iar de-a lungul ei mai există exemple de construire mai înaltă de plan secund, cum ar fi Hotelul Novotel. De aici rezultă că: 1. Frontul Căii Victoriei nu ar trebui să fie un punct de discuție în motivația noastră. 2. Voi discuta proiectul încercând să recreez contextul spațiului public pe Calea Victoriei. Cât privește clădirea învecinată, de 34 m, ea e un lucru urât, care nu merită să stabilească regimuri și tipare pentru zonă. Noi am dori să creăm un ecran pentru Palatul Știrbei.”

Fostul Președinte al Comisiei, dl Viorel Hurduc, este invitat de dl Sorin Gabrea să re-expună condițiile în care a fost discutat proiectul. Viorel Hurduc afirmă că „propunerea poate să urmeze valorile și indicatorii urbani pentru Calea Victoriei; se propusese un CUT de 4,5-4,6 și o înălțime de 46 m. Personal, sunt pentru o calitate a clădirii în acești indici.”

Dan Marin afirmă că și în Comisia anterioară fusese împotriva acceptării indicatorilor descriși de Viorel Hurduc și recapitulează propriile condiții: „1. Standardul în acest loc este dat de Palatul Știrbei, pentru că acesta este un edificiu foarte special; 2. Fusesem de acord ca înălțimea maximă admisă să fie egală cu cea a clădirilor din jur, care este de cca 22-24 m, plus un etaj, cel mult două, peste aceasta limită; 3. În ultima discuție fuseseră propuși 48-49 m înălțime, însă ordinul de mărime real al zonei este altul. Ne-au fost prezentate alte lucruri decât cele care să susțină propunerea în cauză. În fine, aș dori să adaug că ultima discuție a acestui proiect, în vechea Comisie, a fost de tipul consultare și nu de avizare.”

Ultima afirmație este întărită de către dna Ioana Balaurea: „Propunerea a fost discutată în afara ordinii de zi, și nu a fost consemnată în procesul-verbal al ședinței respective.”

Cassandra Roșu: „Intervenția este într-o zonă protejată, cu multe monumente de arhitectură, iar regimul monumentelor protejate precizează că vecinătățile sunt importante, ca și respectul față de sit. Încărcarea, în acest caz, mi se pare enormă. Retragerile trebuie să fie mai mari și aș insista asupra legăturii cu Palatul Știrbei, el fiind clădirea care dă scara noii construcții. Aș dori să simt, din proiect, mai mult respect față de zonă și de ideea de integrare.”

Dorin Ștefan: „La ultimele prezentări, a existat o machetă care scotea în evidență mult mai bine relațiile dintre clădiri. Importantă mi se pare ideea de curte interioară pe înălțime și cred că o soluție bună ar fi cea care ar avea o înălțime mai mare în față, și mai retrasă, în zonele laterale. În actuala prezentare, o reducere a aripilor laterale ale clădirii propuse ar rezolva și problema mărimii de CUT.”

Lulia Dinu: „Mi se pare că se forțează aprobarea unor lucruri ca și cum s-ar dori un fel de intrare în legalitate. Cred că densi-

tatea e foarte mare și, legat de această impresie, aș dori să știu exact cum va fi circulația aici? Cum se vor complica lucrurile odată cu noul complex? Pe unde se va intra în incintă? În fine, aș spune că, din punctul de vedere al unui simplu cetățean al Bucureștiului, propunerea nu-mi place.” La întrebarea d-sale privind spațiul verde se răspunde că acesta va fi în proporție de 20%, în terase înierbate în placa de beton.

Tiberiu Florescu: „Din punct de vedere urbanistic, există fronturi continue și fronturi alveolare. Cred că problema raportării la date numerice vizavi de înălțime, este falsă. Prezența spațiului e inversă celei normale, iar o inserție în sit ar trebui să țină cont de o direcție privilegiată, cum ar fi cea către Piața Amzei. Atitudinea de respect față de sit e aici discutabilă, dar aș dori să primesc un argument compozițional, și ca percepție pe direcții.”

Bogdan Bogoescu: „Cornișa nu e exagerată în sine, dar încărcarea laterală e foarte mare. Poate că noua clădire ar putea fi cumva dezlipită de Palat, și atunci se creează încă un spațiu public. CUT de 4,5, în această zonă, mi se pare acceptabil.”

Dan Șerban: „Au fost subliniate aici mai multe proiecte înalte de pe Calea Victoriei, poate nu cele mai laudabile. Putem propune diferite scenarii, dar, față de ceea ce văd, aș spune că lateralele sunt foarte mari, ca și frontul către Str. Budișteanu. Cred că includerea Palatului în noua realitate construită ar fi benefică.”

Constantin Enache: „Locul este foarte important, pentru că el ne ridică problema felului în care va fi configurat Bucureștiul peste câțiva ani. Dacă ne dorim o metropolă, ar trebui să ne mișcăm la o anumită scară, iar eu cred că, și la o scară mai mare, un exemplu de «îmbrățișare» a Palatului, așa cum mai sunt alte exemple în București, poate fi o soluție. Extrordinar de importantă, mai ales în acest context, este viitoarea calitate a spațiului public, a felului în care acesta va pătrunde în interiorul proiectului. Cred că aripile laterale trebuie mult mai bine studiate.”

În fine, Vlad Cavarnali adaugă că această propunere ar fi benefică pentru oraș, pentru că ar contribui la revitalizarea unei zone importante din Calea Victoriei, creând un spațiu gen eveniment urban.

Rezoluție (Sorin Gabrea): reveniți cu o soluție volumetrică mai redusă ca înălțime și cu propuneri alternative; reduceți intensitatea de utilizare a terenului; încercați să gândiți pentru ecran o neutralitate convenabilă.

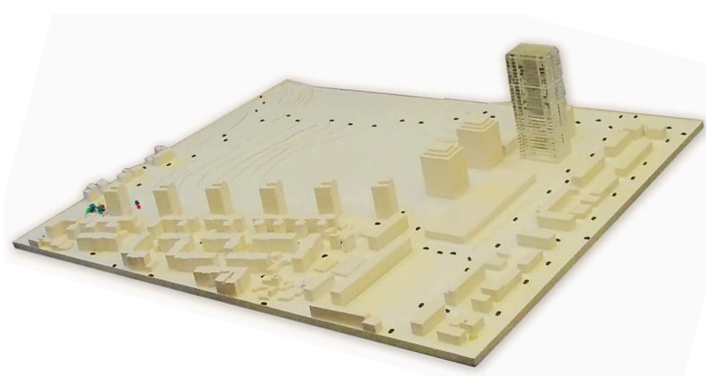
PUZ Calea Floreasca – vechiul ansamblu Ford (revenire)

De la ultima înfățișare la Comisie, hala a fost clasată ca monument istoric, drept pentru care proiectanții au decis păstrarea anvelopantei și a luminatorului. Au existat trei variante de abordare, în final optându-se pentru un ansamblu cu un accent, cu condiția creării unei relații consistente între clădiri și spațiul public. Funcțiunea dorită ar fi de locuire, pentru corpurile mai joase, și de birouri, pentru accent; se mai dorește crearea unei piețe publice. Se va încerca formularea unei legături cu parcul, ca și realizarea unei circulații pe subsol, care va avea 3 accese. Hala va fi restaurată, intervenindu-se minimal asupra ei, și va fi transformată în spațiu multifuncțional – shopping, sport, spațiu expozițional. La o suprafață afectată de 2,7 ha, CUT dorit este de 3,3; vor exista două nivele de subsol, iar spațiile verzi vor acoperi între 20 și 30 de procente din total.

În evaluarea condițiilor de circulație din zonă, Eugen Ionescu apreciază că nu se mai poate interveni asupra Căii Floreasca, astfel că străzile vor rămâne la profilul actual, dar este de părere că „se poate crea în zonă o rețea rectangulară de străzi.”

Constantin Enache: „A existat chiar un concurs pentru acest spațiu, însă varianta finală prezentată a fost una aglomerată, cu indicatori prea mari. Unii dintre membrii fostei Comisii au fost de acord cu semnalul clădirii înalte, cu condiția ca acesta să fie bine relaționat cu restul clădirilor propuse, motiv pentru care și acum aș propune să fie verificată relația cu clădirea Automatica. Dacă, între timp, clădirea Ford a devenit monument istoric, ea trebuie tratată foarte serios și cu maximă deferență, cu atât mai mult cu cât ea va propune rezolvarea relației ansamblului cu vecinătățile.”

Dan Șerban crede că păstrarea halei este benefică, iar relația cu parcul i se pare în regulă. Are unele dubii legate de poziționarea accentului.

Bogdan Bogoescu: „Cred că vocația zonei înconjurătoare proiectului este de zonă publică. Cele două clădiri mi se par prea masive și, personal, aș sugera, mai curând, reformularea propunerii într-o variantă cu 3 clădiri, dar mult mai fine ca prezență, iar spre parc, cred că ar trebui creată o a doua piață.”

Cassandra Roșu este de părere că o piață coborâtă ca nivel ar oferi locului mai multă personalitate, iar Tiberiu Florescu precizează că noua propunere creează, de fapt, două spații publice, care au caractere diferite. Bogdan Bogoescu intervine, precizând că, „dacă s-ar crea un portic spre parc, relația clădirii cu parcul ar fi mult mai bună, iar parterul ar putea fi complet liber, public.”

Rezoluție (Sorin Gabrea): Se avizează favorabil, în condițiile în care turnul va fi reorientat, cele două blocuri vor deveni trei lame mai subțiri, iar spațiul public în interiorul ansamblului, acele și spațiile private vor fi mai atent gestionate.

10 decembrie 2008

Membrii Comisiei: Cassandra Roșu, Bogdan Bogoescu, Vlad Cavarnali, Constantin Enache, Tiberiu Florescu, Dan Marin, Dorin Ștefan. Președintele Comisiei: Sorin Gabrea. Din partea Comisiilor tehnice ale Primăriei au participat Elena Boghină, de la Serviciul Circulație și Andrei Zaharescu, pentru Rețele. A participat la ședință și Gheorghe Pătrașcu, Arhitect-șef al Capitalei.

PUZ Str. Ilieșilor nr. 16B, nr. 16C – lot 3 și lot 7 și nr. 16Z, S.3, proiectant EAST WIND ARCHITECTURE

Terenul pe care se intenționează să se construiască este situat lângă stația de Metrou Grigorescu și este încadrat din punctul de vedere al PUG în CB1. Se propun spre popularea spațiului respectiv 4 noi construcții, dintre care două de P+15, una de P+6 și una de P+8. Sunt propuși următorii indicatori: 45% POT, CUT este de 3,5, iar pentru spații verzi s-au alocat 35% din totalul suprafeței afectate. Se asigură, în subsoluri, 219 locuri de parcare. Circulația în interiorul proprietății va fi asigurată de 3 străzi private.

Gheorghe Pătrașcu: „Acest stil al nostru, de a permite dez-

voltări private fără a se ceda teren Primăriei pentru utilități e oneros și ar trebui oprit. Aprobarea trebuie condiționată de cedare de teren pentru domeniul public". Vlad Cavarnali este de părere că, pentru a face viabilă investiția și pentru a o integra minimal în oraș, ar fi nevoie ca măcar două din cele trei străzi să devină publice.

Bogdan Bogoscu declară că documentația prezentată nu-i permite să opereze judecăți asupra terenului, pentru că „lipsesc date atât pentru vecinătatea de la S, cât și pentru cea de la N, astfel că nu pot înțelege ce tip de relații vor apărea acolo. Aveam nevoie de mai multe referințe de ordin spațial. Apoi, relația cu CB1 este slab precizată, iar legătura cu S abia dacă e indicată. Relațiile care pot apărea sunt tangențiale și neconvingător prezentate”.

Casandra Roșu: „Documentațiile trebuie tratate la fel. Indicați volumele într-un mod unitar. Ca prezență, ansamblul mi se pare bloc, prea masiv, și cred că niște penetrații ar fi necesare. Iar formele care îl definesc nu mi se par a avea o legătură cu spațiul.”

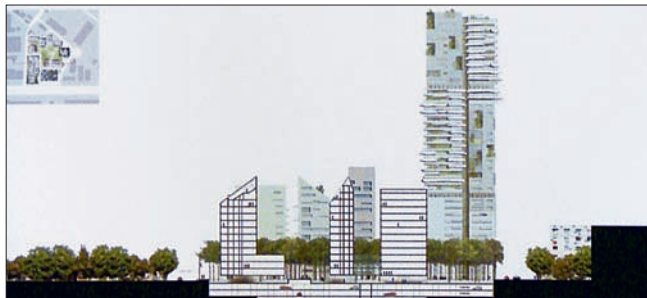
Sorin Gabrea se declară de acord cu funcțiunea propusă, iar Gheorghe Pătrașcu ar fi de acord cu propunerea, în condițiile unui CUT sensibil mai mic.

Rezoluție (Sorin Gabrea): Reveniți cu o prezentare mai convingătoare, însoțită de un minim de documente: 1. toate documentațiile PUZ existente în imediata vecinătate; 2. actele de autoritate emise în vecinătate; 3. propunere pentru o tramă stradală integrată, bine relaționată cu vecinătățile; 4. regimul juridic propus pentru dezmembrări; 4. o rezolvare urbanistică și arhitecturală mult mai bine studiată pentru „capătul crosei”; 5. un sistem mai bine pus la punct de amenajare a parcarilor pentru vizitatori și rezidenți; 6. un plan de preordonare utilități.

PUZ Bd. Timișoara nr. 50, S.6, proiectant SIMONA MARILENA BUTNARIU

Situl este poziționat pe vechea locație a întreprinderii Fitoterapia și are o întindere de 5,9 ha. Se dorește ridicarea unor clădiri cu funcțiuni de locuințe colective, servicii și birouri. Pentru moment, zona este destructurată spațial și funcțional și găzduiește funcțiuni și spații destinate locuirii și comerțului. În 2004, a existat o documentație în zonă, pe toată insula, absorbită mai apoi de PUZ coordonator al S.6. Circulația este foarte încărcată, însă prezintă numeroase discontinuități. La bulevard, se dorește plantarea unei clădiri mixte, cu funcțiuni de birouri și apart-hotel, completat de funcțiunea rezidențială. În prezentare, se mai adaugă, de către partea franceză, că se intenționează aducerea naturii în oraș, prin gândirea spațiului plantat, în care mai apoi vor fi aduse blocurile. Clădirile vor să răspundă bulevardului; cele mai înalte și mai masive vor fi „contorsionate”, diferind între ele pentru identitate. Natura va fi adusă în chiar centrul incintei, iar turnul e gândit ca element central. Propunerea urmărește să răspundă simultan celor trei

scări de raportare posibile – cartierului, vecinătății, orașului. Indicatorii vor fi următorii: POT – 35%, spații verzi – 30%, cir-

culații – 25%, CUT – 4,5. Gheorghe Pătrașcu ar dori ca, înainte de discutarea punctuală a propunerii, să fie discutat un aviz de oportunitate în care, de pildă, pentru o zonă M3 să fie admis un POT de 60% și un CUT de 2.

Constantin Enache: „În PUZ S.6, zonele nu sunt omogene și pot fi diferențiate în funcție de UTR-uri, iar pentru zonele mixte se admit creșteri de CUT de 0,5. Cred că e important să se discute despre măsurile de salubritate. Primăria poate negocia proiectul, dacă o anumită construcție este sau nu în avantajul orașului. S-ar putea discuta despre despărțirea de indicatori; cred că, măcar în proiecție, ar mai fi necesară o stradă.” Gheorghe Pătrașcu propune ca discuțiile să pornească de la prevederile PUG, unde CUT s-ar situa undeva între 3 și 3,6.

Dorin Ștefan: „Proiectul mi se pare foarte coerent, iar arhitectura propusă este una de calitate. Reiese că vor apărea facilități și pentru oraș. Proiectul este unul integrat, foarte interesant ca propunere, pentru că, dacă până acum locuințele înalte erau stupide, aici avem de-a face cu o altă calitate a acestei funcțiuni.”

Dan Șerban: „Nordul bulevardului Timișoara e unul destructurat, dar incinta va fi una închisă, iar spre bulevardul Timișoara va fi, pur și simplu, un perete de blocuri. Aș dori să apară aici o piață, o deschidere, care să lege proiectul de zonă.”

Dan Marin: „Față de acest tip de propuneri trebuie să existe un punct de vedere al Primăriei, exprimat printr-un plan director. Altfel, se rămâne mereu la stadiul de scenarii posibile, înrăurite de câte un PUZ bine realizat. Imaginile mi se par foarte convingătoare, dar cred că distanțele dintre clădiri sunt prea mici și totul mi se pare prea dens construit.”

Constantin Enache: „Juridic, cred că este util să dăm beneficiarului un timp de gândire, pentru că și avizul de oportunitate este limitat, noi putând discuta cel mult despre modificarea de CUT de la 3,6 la 4. Dar, în ansamblu, dacă vor mai apărea legăturile dintre bulevard și incintă, ca un fel de zonă-tampon, cred că se poate lua în calcul avizarea favorabilă.”

Vlad Cavarnali: „Dacă pornim de la PUG, în această zonă avem cam 80% foste spații industriale, platforme ce pot constitui o oportunitate de reconversie urbană. Mi-aș dori ca spațiul verde să fie mai bine definit, iar relația cu bulevardul să fie tot un spațiu verde. Cred că un CUT de 3,6 este decent, așa că propun echipei să încerce din mers o adaptare la acest indicator, pentru ca totul să poată merge mai departe”.

Casandra Roșu este de părere că, prin această reducere de CUT, proiectul poate avea de câștigat. Dna Boghină crede că studiul de circulație trebuie să cuprindă o zonă mult mai mare. Rezoluție (Sorin Gabrea): „Documentațiile pentru o bună stăpânire a zonei nu există, sunt foarte șubrede, superficiale chiar, pentru un teritoriu atât de complex. Apreciem calitatea proiectului, însă avem unele rezerve față de calitatea locuirii. Constatăm că odată cu acest proiect apare o noua formulă de locuire în București, ca atare subscriu la ideea ca propunerea să

fie rezolvată urbanistic și arhitectural, pentru a putea prinde viață. Propun să existe un aviz de principiu de proiect, care să stipuleze retragerile, accesul, condiționările legate de spațiul public, rezolvarea și funcționarea dependențelor. Totodată, vă propun să încercați să limitați CUT la 3,6, tocmai pentru a putea demara lucrările. Propun avizare favorabilă”.

PUZ Șos. Pantelimon nr. 266, S.2, WESTFOURTH ARCHITECTURE

Se propune construirea pe un teren de 16.000 mp, încadrat în PUG ca zonă industrială, a unui ansamblu compus din 5 clădiri prismatice, asemănătoare. Se dorește modificarea statutului

zonei spre M2; se mai arată că, în noul ansamblu, locuirea va fi preponderentă. CUT va fi de 4 (ideea ar fi că acest CUT eliberează terenul), POT de 30%, iar înălțimea maximă atinsă va fi de P+15, într-un singur punct, pentru restul clădirilor fiind propus un regim de P+13. Spațiile verzi vor acoperi 7.200 mp. Dotările publice vor fi rezolvate la parterul blocurilor – grădinițe, comerț, sport și fitness. Pentru moment, străzile nu sunt rezolvate definitiv, „funcționând” ca niște posibilități.

Bogdan Bogoescu ar dori să știe care este statutul străzii „verticale”, care străbate proprietatea – se răspunde că ea va fi una publică; dna Elena Boghină este de părere că, pentru această stradă, poate fi propus un prospect de 14 m la care să fie adăugate trotuarele și care să fie, astfel, înscris în plan.

Constantin Enache: „Teritoriul este unul complex, trebuie să avem un PUZ pentru zonă și să reglementăm toată platforma fostului INCERC. E nevoie de stradă, după cum va fi nevoie și de un loc de joacă pentru copii și, probabil, și de alte utilități”. Dorin Ștefan: „Odată introduse în complex străzile, totul se va modifica.”

Bogdan Bogoescu: „Odată cu mărirea străzii la 14 m, ea va căpăta un cu totul alt statut. O circulație perimetrală ar elibera centrul, făcând posibilă dezvoltarea unui spațiu verde. Cred că un regim de înălțime de P+13 este periculos pentru locuințe.”

Dorin Ștefan observă că ultimul bloc e de fund de proprietate și afirmă că, dacă în acel loc s-ar introduce o stradă, toată conformația blocurilor și a incintei s-ar modifica. Vlad Cavarnali observă că incinta este una izolată, iar rezolvarea ei depinde de soluționarea problemei străzilor, acceselor și circulațiilor.

Dan Marin observă grija proiectanților pentru degajarea edificilor, dar cere reducerea minimă a parcarilor la sol. Crede că, în această privință, ar trebui gândită o soluție pe termen lung.

Casandra Roșu este de părere că trama stradală mai trebuie studiată pentru a atinge o coerență mai mare; în opinia d-sale, UTR trebuie mult mai bine definite și consideră că un regim

maxim de înălțime de P+11 este suficient.

Dan Șerban este de acord cu ultimele două puncte de vedere exprimate și crede că un joc pe înălțime al volumelor ar dinamiza zona.

Rezoluție (Sorin Gabrea): Incinta trebuie să presupună o funcționare autonomă; accesul trebuie păstrat dinspre N, dar trebuie gândită și o relație cu „Răsăritului”; formulați o soluție a parcajului pentru vizitatori, definită pe limitele incintei; e nevoie de un plan director cu inserarea tuturor proiectelor existente și cu propuneri de indicatori pentru UTR-uri; străzile interioare sunt o soluție pentru acest proiect, dar ele aduc cu sine și alte probleme.

PUZ Str. Alexandru Borneanu nr. 22-22A, S.6, proiectant BIA ALEXANDRA FĂGĂRĂȘANU

Pe un lot de 1.230 mp se dorește ridicarea unei clădiri de birouri de 86 m înălțime (P+23), situată la intersecția acestei străzi cu podul peste Dâmbovița. În prezentare, se mai arată că structura a fost aliniată cu Splaiul și că în zonă mai există două alte clădiri înalte, de P+14. Bogdan Bogoescu se interesează de retragerile de pe limita de proprietate. Se răspunde că ele sunt de 6 m. Dl Bogoescu ar mai dori să știe cum anume vor funcționa parcajele necesare. Se răspunde că pot fi asigurate la subsol 160 de locuri de parcare, în sistem Klaus.

Constantin Enache: „Pe loc există deja o clădire. Cred că Dâmbovița suportă intervenții, dar nu peste tot: o densitate mai mare lângă Metrou este posibilă, însă mai trebuie verificate și restul serviciilor.”

Dan Marin se pronunță „împotriva construirii pe parcele izolate. Fronturile ar trebui să aibă un minim grad de coerență urbanistică, de continuitate la Dâmbovița.”

Dorin Ștefan crede că rezolvarea clădirii, din punct de vedere arhitectural, este în regulă.

Tiberiu Florescu, însă, este de părere că „această clădire pune o problemă de principiu. A justifică un accent pe un lot mi se pare un lucru grav. Ce va putea face vecinul odată demarată construcția? Nu cred că putem controla zona fără o oarecare strategie.”

Bogdan Bogoescu crede că discuția despre CUT nu este relevantă în acest caz, pentru că nu există o capacitate a construirii și nicio eficiență a clădirii. Cele două parcele alăturate trebuie integrate.

Dan Șerban apreciază că „există o discrepanță flagrantă între lot și clădirea propusă. Ar fi nevoie și de o trenă a clădirii care să se apropie cumva de vecinătăți, poate și de o altă relație cu stradă.”

Constantin Enache: „Nu se poate avansa atât de mult spre stradă și, mai ales, nu se poate rezolva într-un mod decent calcanul”. Sorin Gabrea crede că „aici s-a demolat fără forme legale de expropriere. Spațiul trebuia definit ca domeniu public.” Elena Boghină: „Trotuarul de doar 3 m mi se pare insuficient, doar arterele de categoria a treia au trotuarele de 1,5 m. Una dintre străzile din spate nu are deloc trotuar și ea va ajunge în Grozăvești, unde nu avem rază de racordare. În plus, nu poate fi aprobat un parcaj în spic la arterele de circulație publică.”

Vlad Cavarnali este de părere că „zona poate fi mult mai bine dezvoltată la nivelul spațiului public, poate apărea și o dezvoltare în genul scuarului public. Accentul mi se pare în regulă, cu condiția ca el să ofere o mare deschidere.”

Rezoluție: Sorin Gabrea propune revenirea în Comisie, în următoarele condiții:

- pornind de la configurația parcelarului, să fie trasate străzile, cu prevederea schimburilor de teren;
- zonele-tampon să fie spații publice cât mai prețioase, ca și zonele verzi;
- configurația construcției propuse să se stabilească numai în acord cu alte PUZ și cu celelalte realități construite;
- ocuparea parcelei pare inadecvată – revizuiți modalitatea de amplasare;
- nu excludem clădirea înaltă, dar argumentați-o, cu tot cu factorul eficienței;

Gheorghe Pătrașcu consideră că „spre a se putea construi în acest punct, este vitală cuplarea cu cealaltă realitate urbanistică, dar, chiar și în aceste condiții, CUT de peste 9 e foarte mare.”

PUZ Calea Victoriei 107-109, proiectant WEST-FOURTH ARCHITECTURE (revenire)

Sorin Gabrea propune să se discute noua variantă în raport cu ultima propunere, care s-a modificat, ca urmare a adaptării sugestiilor Comisiei.

Vladimir Arsene: „Revin la un subiect care nu se prea discută aici, și anume funcțiunea. Propunerea se leagă de două construcții și ea exprimă încercarea noastră de a lega acest traseu de un magazin universal. Bucureștiul nu trebuie salvat de înălțime, ci de suburbanitate. Propunem niște elemente de creștere în intensitate și densificare urbană. Avem oportunitatea de a împinge zona publică spre spate, unde va exista un magazin înconjurat de locuințe. Propunem un hotel de 49 m înălțime ca ecran pentru Palat și încercăm să creăm niște funcțiuni clare, așa cum putem vedea din exemplul berlinez. Se creează, astfel, un nou traseu public, iar terasa va fi și ea publică, cu accese și activități. CUT va fi coborât și, prin aceasta, se va crea un altfel de obiect, al orașului.”

Dan Marin: „Argumentele pentru care mă opusesem propunerii erau acestea: 1. Palatul Știrbei face parte dintr-un anume tip de viață. 2. Încărcarea era prea mare. Condițiile pe care le credeam necesare pentru o discuție serioasă sunt aceleași și acum: retragerea volumului înalt față de Palatul Știrbei; CUT nu mai mare de 4; păstrarea zonei plantate din fața Palatului Știrbei. S-ar putea construi înalt spre mijlocul parcelei. În continuare, nu văd spațiul plantat necesar, în opinia mea, pentru că Palatul era o reședință aristocratică cu un mare spațiu în spate și cu anexe. CUT de 5 mi se pare foarte mare, mai ales că el e prevăzut pentru o asemenea valoare pe Calea Victoriei, nu și în spatele acesteia. Cât despre observația legată de suburbanitatea Bucureștiului, Palatul Știrbei nu are o problemă de urbanitate.”

Casandra Roșu dorește să știe ce funcțiune va primi Palatul Știrbei. Vlad Arsene răspunde că „palatul se va dezvolta ca spațiu

public al hotelului”. În continuare, dna Roșu adaugă că înălțimea propusă i se pare excesivă, ca și cea a părților laterale, care ar trebui exprimate cu mai mult respect față de vecinătăți. În fine, este de părere că alăturarea dintre Palat și funcțiunea comercială este nepotrivită.

Vlad Cavarnali: „Cred că se va dovedi foarte importantă curtea din față a Palatului, pentru că ea ar putea descrie o piață publică mai mare. Accesul ar putea să fie prevăzut din strada laterală, poate între noua clădire și Palat. Arhitectural, propunerea mi se pare mult mai bună decât cele anterioare, înălțimea mai mare poate fi mutată mai în spate, iar ca funcțiune propusă, mi se pare în regulă.”

Sorin Gabrea este de părere că „introducerea accesului între clădiri omoară soluția, care ar presupune o legătură funcțională între construcții.”

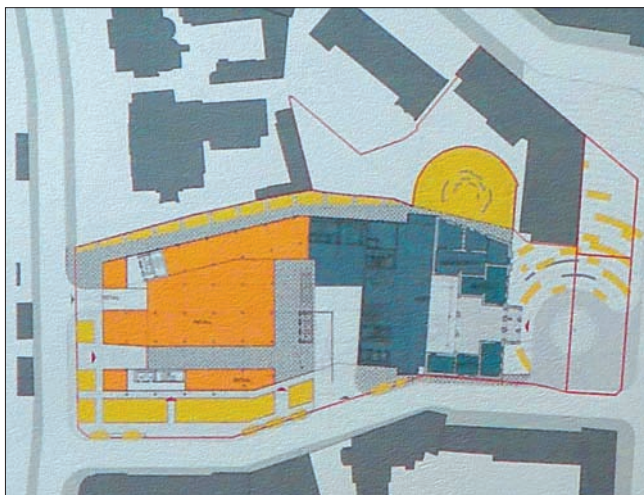
Dan Șerban: „Spuneam înainte că acest CUT, aici, este prea mare. Marginile laterale au rezolvat această problemă; înălțimea corpului principal, însă, derutează. Nu cred că alveola stă bine, dar paravanul e corect poziționat ca element urban.”

Bogdan Bogoescu: „Diferența dintre solutii este sensibilă. Fronturile laterale sunt rezolvate; cred că trebuie o extensie a spatelui Muzeului. Înălțimea mi se pare una corectă și afirm despre soluția de azi că e mult mai bună decât cea anterioară. O piață publică cu caracter pietonal major ar fi foarte importantă.”

Tiberiu Florescu: „Schimbările aduse sunt pozitive, semn că negocierea dintre părți a avut loc. CUT mi se pare că exprimă utilizarea publică. Ca atare, sunt de acord cu propunerea.”

Sorin Gabrea: „Apare acum problema galeriei comerciale și întrebarea legată de rezolvarea traficului și a fluxurilor de circulație.” Se răspunde (Vladimir Arsene) că propunerea nu cuprinde parcaje pentru comerțul în zonă, deoarece își dorește să descurajeze circulația auto, exceptând-o pe cea presupusă de funcțiunea de hotel și de cea riverană.

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Avizăm favorabil, cu scăderea cerută de CUT. Bogdan Bogoescu adaugă necesitatea retragerii lamei-ecran de lângă Palatul Știrbei, precum și a reducerii cornișei spre Budișteanu, pentru a diminua impactul volumetric. Gheorghe Pătrașcu: „Clădirea înaltă trebuie să aibă cu trei nivele mai puțin. Înălțimea celorlaltor corpuri nu o va depăși pe cea a Facultății de Arte”.

DEZBATERE PROFESIONALĂ: DÂMBOVIȚA CENTER

București, 12 februarie 2009

În cadrul consultării cetățenilor și asociațiilor legal constituite asupra „PUZ str. Constantin Noica – str. Calea Plevnei – str. Știrbei Vodă, sector 1 – Complex multifuncțional urban Dâmbovița Center”, Filiala București a Ordinului Arhitecților din România a organizat miercuri, 11 februarie 2009, o dezbateri profesională asupra acestui proiect. În legătură cu această dezbateri, facem cunoscute următoarele:

Filiala București a Ordinului Arhitecților din România apreciază inițiativa investiției pe acest amplasament, în vederea finalizării construcției existente și a creării unui nou ansamblu urban. În același timp însă, în legătură cu „PUZ Dâmbovița Center” au fost făcute următoarele observații:

1. Amploarea și caracterul funcțiilor

- o suprafață construită prea mare, care va exercita o presiune greu de tolerat asupra terenului;
- volumul construit rezultat din această suprafață este exagerat, aflat în afara scării vecinătăților și a orașului;
- funcțiunea comercială este excesivă, agravând situația arterelor centrale, care decad datorită migrației comerțului de lux către mall-uri.

2. Integrarea în oraș și prezența spațiilor publice

- complexul propus prin „PUZ Dâmbovița” funcționează ca o enclavă, fără legături organice cu zonele adiacente. În absența

unui sistem de circulații publice permanente, el nu se integrează în oraș, atât ca iradiere spre exterior, cât și ca pătrundere în interior a direcțiilor majore ale vecinătăților;

- circulațiile pietonale sunt aleatorii, dictate de rațiuni comerciale și nu de criteriile unui spațiu urban structurat.

3. Probleme de trafic și asigurarea locurilor de parcare

- raportat la amploarea funcțiilor prevăzute, numărul de locuri de parcare prevăzut în proiect (4.500) este insuficient, de aproape trei ori mai mic decât cel teoretic necesar;
- dincolo de problema internă a parcarilor, complexul va crea, prin numărul mare de utilizatori și de mașini, mari probleme de circulație pe o arie mai largă, într-o zonă deja aglomerată; chiar dacă există un studiu de trafic, concluziile sale ar trebui revizuite.

4. Relația cu Dâmbovița și prezența vegetației

- nu se valorifică vecinătatea unui element natural major, inclusiv prin extinderea oglinzii de apă; tratarea cheiului Dâmboviței și intervențiile propuse, reduse la fântâni și bazine, sunt calitativ nesatisfăcătoare;
- fâșia verde consistentă (V1) prevăzută în PUG de-a lungul Dâmboviței este sever diminuată prin ocuparea ei cu construcții și platforme.

5. Imagine urbană

- o investiție majoră, care ratează încercarea de a crea un reper identitar; este o aglomerare de volume confuze, amplasate întâmplător, și de imitații derizorii ale unor obiecte (roata și fântâna dansatoare) preluate din parcurile de distracții;
- imaginea de ansamblu afirmată de proiect este dezumanizantă și ar trebui serios amendată.

6. Probleme de mediu

- complexul propus este amplasat pe un teren dificil, cu mare umiditate; subsolul general, de mari dimensiuni, va crea probleme multor clădiri din vecinătate, datorită perturbării pânzei de ape freatice, situată la suprafață;
- plantația înaltă propusă nu este realistă atâta timp cât întreg subsolul este acoperit cu o placă generală de beton; înierbarea acoperișurilor nu este sesizabilă de la nivelul pietonilor și nu funcționează în condițiile locale.

7. Procedura de promovare a proiectului

- încheierea contractului s-a făcut fără consultarea municipalității, fără a lua în calcul nevoile reale ale orașului; deși se vorbește despre un parteneriat, în realitate interesul privat a fost mai puternic;
- înainte de încheierea contractului pentru operațiunea comercială, era necesară lansarea unui concurs pentru definirea temei de proiectare, plecând de la necesitățile reale ale orașului;
- pentru continuarea proiectului, în vederea definitivării unei imagini arhitecturale adecvate, se (mai) poate organiza un concurs.

De asemenea, în legătură cu unele dintre problemele de mai sus, au fost relevate următoarele aspecte de legalitate:

- inexistența la baza actului adițional la contractul de parteneriat public-privat a unei documentații de urbanism aprobată, obligatorie pentru concesionarea terenurilor, conform Legii 50/1991; oricum, nici planul general din Anexa 1 la contract nu a fost respectat;
- nerespectarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 114/2007 privind interdicția schimbării destinației, reducerii ori strămutării spațiilor verzi;
- nerespectarea Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 66/2006 privind asigurarea numărului minim de locuri de parcare.

Având în vedere atribuțiile legale ale Consiliului General al Municipiului București și prevederile art. 8.2 din contractul de parteneriat public-privat pentru reconversia funcțională a amplasamentului „Centrul Dâmbovița”, referitor la dreptul autorităților locale competente de a face amendamente și de a impune restricții referitoare la documentația de urbanism, considerăm că observațiile de mai sus ar trebui să se regăsească în decizia Consiliului General al Municipiului București.

Arh. Mario Kuibuș

Arh. Dan Marin

Arh. Mircea Ochinciuc

ANUALA DE ARHITECTURĂ NORD-VEST 2008 (AANV08)

În cadrul Anualei de Arhitectură Nord-Vest 2008, care a avut loc la Baia Mare, au fost deschise pentru public expoziția cu lucrări ale arhitecților din filiala Nord Vest a OAR, înscriși în competiție, alături de expoziția itinerantă a Bienalei de Arhitectură București 2008. Dublul vernisaj a avut loc în data de 23 ianuarie 2009, iar expozițiile au putut fi vizitate până pe 6 februarie 2009. Expoziția Bienalei a fost organizată pe șase secțiuni: Lucrări de Arhitectură sub 1000 mp, Lucrări de Arhitectură peste 1000 mp, Urbanism, Restaurare, Design Interior și Carte de Arhitectură. Anuala de Arhitectură Nord-Vest a fost prima manifestare de acest fel, cu deschidere directă spre publicul larg, a arhitecților locali, care au demonstrat că, prin calitatea lor profesională, pot fi apreciați și la nivel european.

În ceea ce privește proiectele înscrise în competiție, ele au fost încadrate în secțiunile Arhitectură, Proiect, Amenajări și Arhitectură de Interior și Scenografie. Dintre membrii filialei Nord Vest a OAR au participat la concurs arh. Mitru Ildiko și arh. Paskucz Ștefan (9 Opțiuni), cu patru proiecte: Sediul birou – atelier Ciplea (Baia Mare), Complex Radiua – Art Centre + Hotel și Clădire birouri, un proiect de concurs – Facultatea de Arhitectură Bowkunde (Olanda) și unul de scenografie – „Jocul

de-a vacanța”, Hotel Diafan, (Baia Mare); arh. Baban Alexandru și arh. Roșca Petru (Architel), cu proiectele Casa Dinu (Baia Mare), Bloc de locuințe cu 92 apartamente (Baia Mare), Modernizare centru cartier Săsar (Baia Mare), Reconvertire centru comercial (Satu Mare), Amenajare Bistro (București); arh. Mihiș Victor (Virtuarh Proiect), cu Bloc de locuințe Toamnei Residence (Baia Mare) și Biserica Sf. Paraschiva (Baia Mare); arh. Maroșan Zoltan (Studio Z 2005), cu lucrările Locuință P+1 și împrejmuire (sat Săsar, com. Recea), Locuința individuală D+P+E (Baia Mare), Showroom și service Mercedes (Baia Mare) și proiectul pentru Primăria Fărcașa; arh. Bod Arcadie și arh. Kalamar Viviana (Arcon), cu un proiect de Sediul firmă și depozit (Baia Mare); arh. Ilea Gheorghe și arh. Ilea Casandra Iulia (Kasstel Studio), cu proiectul unei clădiri de birouri din Satu Mare; arh. Zaharia Laura (Arcolar), cu Centrul comunitar multifuncțional Ghețar; arh. Ina Funetan și c.arh. Ioan Maximilian Funetan (Atelier IF), cu proiectul de reabilitare al Piaței Avram Iancu (Cluj) și cel de reamenajare al Aleei Borsec (Arad); arh. Oxana Crăciun (Birou individual de arhitectură), cu Casa Bucuman (Baia Mare) și arh. Dienes Gavril (Archsystem), cu proiectul Club motel Hofer.

Juriul, format din personalități din domeniul arhitecturii, atât din țară, cât și din străinătate, printre care s-au numărat arh. Adrian Florin Ionașiu (Timișoara), arh. Ștefan Ghenculescu (București), arh. Dorin Ștefan (București), arh. Șerban Țigănaș (Cluj) și arh. Bruno Andreșoiu (București), a acordat următoarele premii:

Arhitectură:

9 Opțiune – Sediul Birou Atelier S.C. Ciplea, Baia Mare

Proiect:

9 Opțiune – Art Centre, Varianta 1 – Complex Radius, Baia Mare

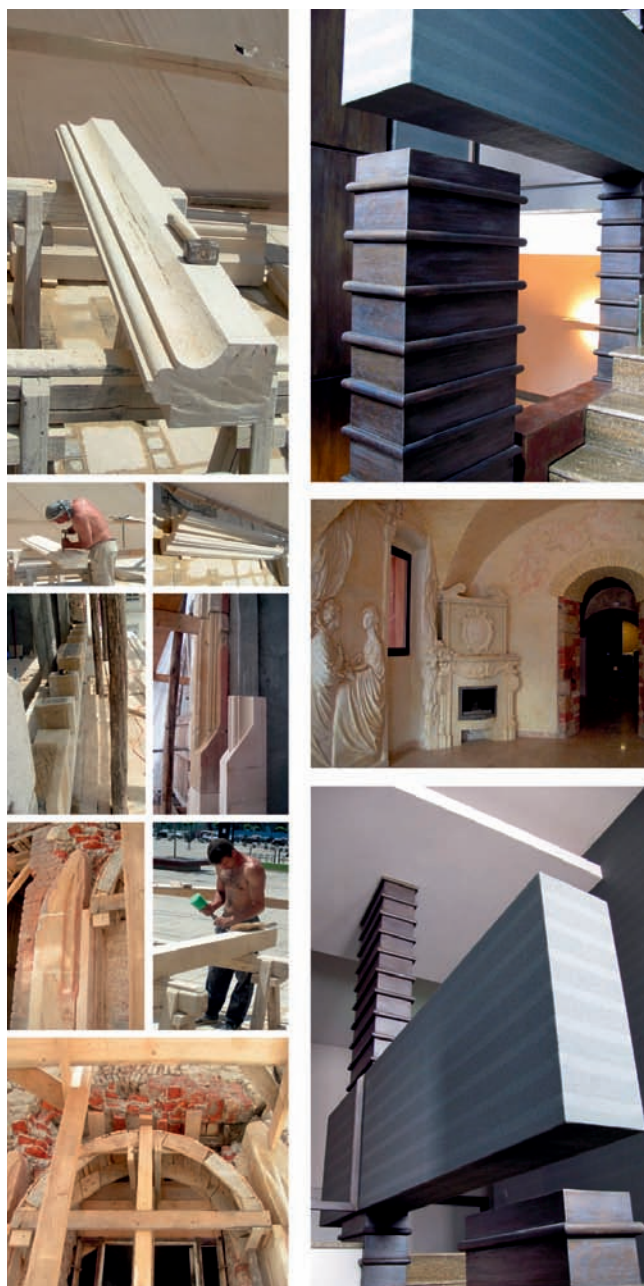
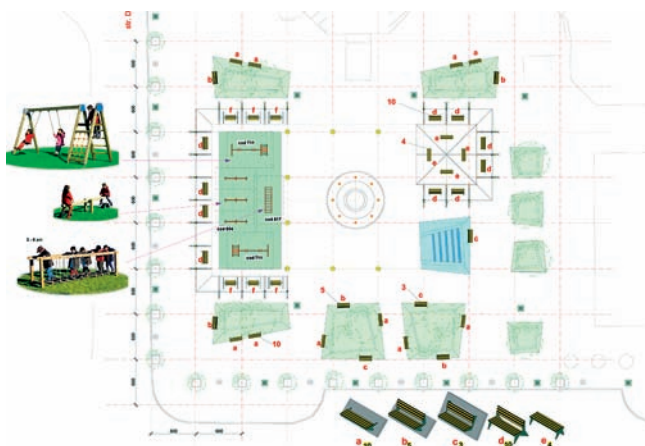
Amenajări:

Architel – Modernizare centru cartier Săsar, Baia Mare

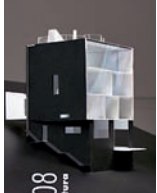
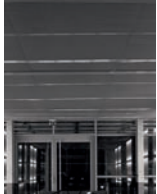
Restaurare și reabilitare

9 Opțiune – Hotel Diafan – Piața Libertății, Baia Mare

Premiul pentru Arhitectură de Interior și Scenografie nu a fost acordat.

ANUALA TIMIȘOREANĂ DE ARHITECTURĂ 2008

Între 12 și 20 decembrie 2008, a avut loc cea de-a treia ediție a Anualei Timișorene de Arhitectură – a_ța 2008, un eveniment organizat de Filiala Timiș a Ordinului Arhitecților din România și revista „de arhitectura”. Nucleul evenimentului a fost reprezentat de expoziția cuprinzând cele mai importante realizări arhitecturale din perioada 2007-2008 ale arhitecților membri ai filialei Timiș a OAR, formată din secțiunile „Arhitectural”, „Locuințe individuale” și „Interior”, alături de care au fost prezentate o serie de proiecte remarcabile. Premiile au fost decernate în data de 20 decembrie 2008, în cadrul evenimentului „Seara Arhitecturii”. Catalogul Anualei, în care vor fi incluse lucrările nominalizate și premiate, dar și cele selecționate de organizatori pentru valoarea lor, urmează să fie publicat în următoarele luni. Juriul a_ța 2008 a fost format din arh. Adrian Soare (București), arh. Karoly Nemes (București), arh. Attila Kim (Cluj), arh. Zeno Bogdănescu (București) și designer Tudor Vreme (Timișoara).

La secțiunea „Realizări – Arhitectură” au fost nominalizați, primind fiecare o mențiune din partea juriului:

Paul Buchert, Alin Mărgărit, Rudolf Gräf, Lavinia Popa, Cristian Filip (Vitamin Architects) + Waldar Fackelmann, Horea Circa (WH Project) – Pensiunea Sus în Sat
Marius Hârța, Marius Miclăuș, Cristian Blidariu (Archaeus + Act) – White Dream

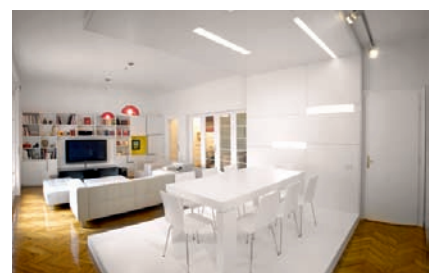
La secțiunea „Realizări – Rezidențial”, premiu inițiat și susținut de S.C. EGERIA TM S.R.L., au fost nominalizați:

Codruța Negrulescu (Atelier Trei) – Casa Tudosie – câștigător
Oana Sîrbu (Right Hand) – Casa Simedrea
Juriul a dorit, de asemenea, să felicite și pe arhitecții Cosmin Bloju (Atelier Trei) – Casa Pătrată – și Constantin Mihai Selariu (Birou individual de arhitectură) – Casa Răchieru, pentru lucrările lor.

La secțiunea „Realizări – Interior” premiul de excelență a fost acordat arhitecților:

Maja Baldea, Claudiu Toma, Attila Wenczel (Parasite Studio) White Apartment

La secțiunea „Proiecte” nu s-a acordat niciun premiu, juriul considerând că, deși au fost prezentate unele proiecte meritorii, nici unul nu a reușit să se constituie într-unul cu valoare de exemplu. În schimb, a fost acordat un premiu special, Premiul Anualei a_ța 2008, arhitectei Codruța Negrulescu (Atelier Trei) pentru Casa Tudosie.

În centrul sferei se află miezul. În centrul fiecărei case este bucătăria; un spațiu impecabil organizat, cu un aspect deosebit și un design ergonomic. De peste 32 de ani, mobila de bucătărie este îmbinată într-un mod creativ și îndrăzneț cu aparatele Miele, pentru a te inspira în explorările tale culinare.

Light
Sumptuous
Expressive

Calea Bucureștilor Nr. 87-91, Cod 075100, Oraș Otopeni, București-România
Telefon: +40 21 351 75 22 | Fax: +40 21 351 75 81
E-mail: office@ge-dimitriou.ro

Miele Die Küche Exclusive Dealer

Harmonious
Inviting
Elegant

O soluție totală pentru bucătăria ta, care se potrivește perfect cu un stil unic și un know-how pe care numai Miele le poate oferi. Urează-le celor dragi bun venit acasă în bucătăria Miele. Bucătăria visurilor tale!

Miele
DIE KÜCHE

PREMIUL MIES VAN DER ROHE 2009

La începutul lunii februarie, au fost anunțați cei cinci finaliști pentru unul dintre cele mai prestigioase premii din domeniul arhitecturii contemporane, Premiul Uniunii Europene pentru Arhitectură Contemporană Mies Van der Rohe, urmând ca numele marelui câștigător să fie făcut public în mai. Cele cinci proiecte selectate sunt Multimodal Centre – Nice Tramway, Nisa (Franța), semnat de Marc Barani / Atelier Marc Barani; Zenith Music Hall, Strasbourg (Franța), realizat de Massimiliano Fuksas Architecture; Universitatea Luigi Bocconi din Milano (Italia), proiectată de Shelley McNamara, Yvonne Farrell / Grafton Architects; Opera din Oslo (Norvegia), proiect semnat de Kjetil Trædal Thorsen, Tarald Lundevall, Craig Dykers / Snøhetta și biblioteca, azilul de bătrâni și zona centrală a cartierului Sant Antoni, din Barcelona (Spania), realizate de Rafael Aranda, Carme Pigem, Ramon Vilalta/ RCR Aranda Pigem Vilalta Arquitectes.

Lista celor 340 de firme de arhitectură din care au fost selectate numele finaliștilor a fost anunțată pe 18 decembrie 2008. Dintre proiectele înscrise, șase au fost construite pe teritoriul României. Acordat pentru prima oară în 1987, Premiul Mies Van der Rohe, în valoare de 60 000 Euro, este cea mai înaltă distincție pentru arhitectură europeană și se acordă, în cadrul unui eveniment bienal, lucrărilor finalizate în ultimii doi ani. Principalele sale obiective sunt recunoașterea și aprecierea excelenței din domeniul arhitecturii, precum și evidențierea importante contribuții a profesioniștilor europeni la dezvoltarea de noi concepte și tehnologii arhitecturale. Pe lângă Premiul, se mai acordă o Mențiune Specială pentru Tânăru Arhitect, care constă în 20 000 Euro și este decernată tinerilor profesioniști aflați la începutul carierei.

Proiectele semnate de arhitecți români înscrise în competiție au fost: „Sala Atelier” a Teatrului Național semnată de arh. Angelo

Roventă; „Lake House” București de Artline; Locuință Familială Voluntari – „Șase Grădini pentru o Casă” de Prodid; „City Business Centre” de Andreescu & Gaivoronschi; „Bosco Club” semnată Soare & Yokina Arhitecți Asociați (SYAA) și Pensiune sat Sălciua de Studio Kim Bucșa Diaconu.

Juriul internațional este prezidat de Francis Rambert (Paris) și este compus din Lluís Hortet – secretar al juriului (Barcelona), Ole Bouman – Directorul Fundației Mies van der Rohe (Rotterdam), Irena Fialová (Praga), Fulvio Irace (Milano), Luis M. Mansilla (Madrid), Vasa J. Perovic (Ljubljana) și Carme Pinós (Barcelona). Printre câștigătorii din anii anteriori se numără Mansilla +Tuñón, OMA (Rem Koolhaas, Ellen van Loon), Zaha Hadid, Dominique Perrault și Sir Norman Foster. Marele premiu va fi acordat cu sprijinul Programului Uniunii Europene Cultura 2000.

www.miesarch.com

Experiența Miele înseamnă:

Stil

Bucătăria este spațiul central, inima casei dumneavoastră! Vă doriți ca această cameră să prezinte un design impecabil, perfect ergonomic și organizat. Mobilierul pentru bucătărie Miele a fost gândit în 30 de ani astfel încât să acopere toate cerințele și să integreze în mod ideal toate produsele electrocasnice Miele. Astfel s-au creat spații de mare efect gata să găzduiască întreaga familie, prietenii și pe cei dragi în cea mai deosebită încăpere a casei dumneavoastră! Soluții integrate pentru bucătărie pe care numai Miele vi le poate oferi.

Confort

Cina a fost încă o dată extraordinară! Prietenii vă spun "noapte buna" și dumneavoastră așezați cu grijă platourile preferate de porțelan și paharele de cristal în mașina de spălat vase! Aranjați tacâmurile de argint unul câte unul în tava pentru tacâmuri, deoarece știți că acesta este modul de a le spăla eficient și igienic! Flexibile și funcționale, mașinile de spălat vase Miele vor avea grijă în liniște de ustensilele dumneavoastră favorite, în timp ce dumneavoastră vă relaxați după o seară reușită!

Plăcere

Sunteți un cunoscător în domeniul cafelei! Miele va transforma tabietul preferat al zilei într-o reală plăcere. Noile aparate de cafea integrate Miele, dotate cu sistemul Nespresso vă dau ocazia să alegeți între 12 arome diferite de cafea pentru un espresso delicios după masă sau un latte machiato gustos printr-o simplă apăsare de buton! Lăsați aroma cafelei să inunde casa și savurați-vă obiceiul preferat!

Grijă

Cu Miele totul pare nou. Moliciunea unui prosop proaspăt spălat! Cămășile dumneavoastră proaspăt călțate! Hainele dumneavoastră proaspăt curățate și perfect protejate! Mașinile de spălat și uscătoarele Miele dotate cu tambururi din oțel inoxidabil vă eliberează de grija spălatului și a uscatului. Chiar și în cazul călțatului, fierul de călcat cu aburi Miele vă promite cel mai ușor, rapid și eficient mod de a călca. Purtați-vă hainele și fiți siguri că vor rămâne la fel de noi pentru mulți ani!

Romania Green Building Council este o asociație non-profit ce promovează construcțiile de înaltă performanță, sustenabile și profitabile în același timp. În acest sens, ei organizează traininguri și workshopuri cu teme de actualitate, dedicate arhitecților, inginerilor, managerilor de proiect, furnizorilor de tehnologii în domeniu, precum și tuturor persoanelor interesate.

Pe data de 27 ianuarie 2009, a avut loc workshop-ul intitulat „Proiectare Arhitecturală Sustenabilă și Tehnologiile Necesare”, având ca scop furnizarea de informații practice privind tehnologiile disponibile și utilizarea lor în vederea obținerii unor performanțe mai bune ale clădirilor, pentru a deveni mai eficiente din punct de vedere al consumului de energie și, implicit, pentru a diminua impactul asupra mediului. Evenimentul i-a avut ca trainer pe ing. Aurore Julien, director al Departamentului de Sustenabilitate din cadrul Llewelyn Davies Yeang Architects, și pe prof. arh. dr. Ana-Maria Dabija, din partea Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București.

Workshopul s-a desfășurat într-o atmosferă destinsă și nu a constat într-o simplă prezentare de informații, punându-se mare accent pe caracterul interactiv. Evenimentul s-a încheiat cu o suită de imagini surprinzând clădiri bioclimatice de actualitate, ce au inclus nu numai turnuri de birouri și terminale ale marilor aeroporturi, ci și spitale sau librării.

www.RoGBC.org

PACTUL PENTRU BUCUREȘTI

Duminică, 1 februarie 2009, organizațiile membre al Pactului pentru București au organizat, în Parcul Cișmigiu, evenimentul „VIN pentru orașul meu”, pentru a marca depunerea a 18 proiecte de Hotărâri ale Consiliului General al Municipiului București. De asemenea, evenimentul reprezintă punctul de plecare al colaborării dintre societatea civilă și Consiliul General al Municipiului București.

„VIN pentru orașul meu” a reunit atât personalități din viața politică a Bucureștiului, cât și din lumea artistică. Au fost invitați Primarul General Sorin Oprescu, cei 55 de Consilieri Generali, alături de domnii Vasile Blaga, Marian Vanghelie și Ludovic Orban, semnatari ai Pactului pentru București din partea organizațiilor locale ale partidelor, în mai 2008. Au fost prezente personalități de marcă din sfera culturală, ca Horațiu Mălăele, Oana Pellea, Mariana Mihaie, Florin Piersic Jr., Radu Muntean sau Dragoș Bucur. Din partea societății civile, au participat, printre alții, Cristian Păvulescu (Pro Democrația), Nicolae Rădulescu-Dobrogea (Eco-Civica), Mircea Toma (Agenția pentru Monitorizarea Presei), Diana Culescu (Asociația pentru Tranziție Urbană) și Mihail Bumbes (Miliția Spirituală).

Toți cei prezenți la eveniment au primit vin fier și ceai, iar copiii, turtă dulce și au ascultat muzica dedicată Bucureștiului de interpreți ca Zavaiodoc, Jean Moscopol și, desigur, Gică Petrescu.

4 anotimpuri
la temperatura camerei

SGG PLANITHERM® 4S
CONFORT 4 ANOTIMPURI

Confort 4 anotimpuri. La tine acasă e cel mai bine. Cu sticla PLANITHERM 4S de la Saint-Gobain, locuința ta va rămâne răcoroasă în zilele caniculare iar în timpul iernii te vei bucura de căldură, totul cu un cost scăzut pentru energie. Oricât de capricioasă ar fi vremea, tu vei avea același confort tot timpul anului.

www.saint-gobain-glass.ro

SAINT-GOBAIN
GLASS

PREMIILE CONCURSULUI DE DESIGN L'ORÉAL PROFESSIONNEL ȘI KÉRASTASE

SALONUL VIITORULUI

DESFĂȘURAT ÎN PERIOADA NOIEMBRIE 2008-FEBRUARIE 2009, CONCURSUL DE DESIGN „SALONUL VIITORULUI”, ORGANIZAT DE DIVIZIA DE PRODUSE PROFESIONALE L'ORÉAL, A AVUT CA OBIECTIV REALIZAREA UNEI ORGANIZĂRI OPTIME A SALONULUI, ÎN FUNCȚIE DE PRIORITĂȚI, DE ÎMPĂRȚIREA ZONELOR DE ACTIVITATE ȘI DE CREAREA UNUI SPAȚIU FUNCȚIONAL ȘI, ÎN ACELAȘI TIMP, CU O ESTETICĂ ORIGINALĂ.

Premiul I

Cristian Mihai Oprea, Mihai Răzvan Andrei,
Liviu Creoșteanu, Mark Lorant Mihai

Echipa și-a propus crearea unui univers aparte, abstract, elitist, oniric și misterios, care să piardă orice fel de legătură cu cotidianul. Pentru clientul care intră în universul L'Oréal și Kérastase, parametrii existenței se modifică. În zona de intrare, adevărat „portal” dintre lumea reală și cea a salonului, spațiul este în proces de dilatare, prin configurația elementelor fixe și prin mișcarea suavă, și totodată misterioasă, a perdelelor.

Procesul de funcționare a spațiului este unul lejer și clar. Clientela este direcționată în funcție de nevoi, din zona recepției, dar totul se petrece „după perdea”. Arhitecții au avut în vedere două tipologii ale clientului L'Oréal și Kérastase: nou-venitul, care ar prefera să treacă printr-un proces complet, el putând urma un parcurs de tip perimetral, începând cu zona de diagnosticare și tratament, și terminând cu zona de revânzare, și clientul care, vizând un anumit tip de serviciu, este clar îndrumat de către gazdă.

Aspectul material susține conceptul de univers abstract, prin suprafețe, texturi, rășini și vopsele epoxidice, aluminiu curbat etc. Iluminarea este indirectă, difuză, creată să accentueze materialitatea și atmosfera spațiului. Fațada prezintă un înveliș misterios, simplu și abstract, care, prin tratarea organică a suprafeței de sticlă, absoarbe posibila clientelă în universul L'Oréal și Kérastase. Echipa a optat pentru o tratare minimală, în contrast cu fațadele tipice ale saloanelor, care obosesc prin reclame proiectate în mod agresiv.

Studenților și arhitecților înscriși la concurs li s-a propus realizarea unui spațiu care să inducă ideea de expertiză, profesionalism și transparență, pornind de la o temă dată. Un juriu format din specialiști în arhitectură și în domeniul coafurii a evaluat proiectele primite, în funcție de creativitate, funcționalitate, estetică și utilizarea optimă a spațiului.

Primii 15 participanți au fost înscriși pe lista arhitecților agreeți L'Oréal Professionnel și Kérastase pentru colaborări la proiecte în saloanele de coafură.

L'Oréal Professionnel și Kérastase au ca misiune promovarea și transmiterea unei imagini moderne a coafurii, atragerea cât mai multor clienți în saloanele de coafură și construirea unei afaceri solide pe termen lung. Întotdeauna cu un pas înainte, beneficiind de cele mai avansate tehnologii, L'Oréal și Kérastase oferă noi oportunități de dezvoltare pentru stilisti, combinând cele mai moderne și inovatoare servicii cu cele mai bune tehnologii.

ediția a II-a

Premiul II

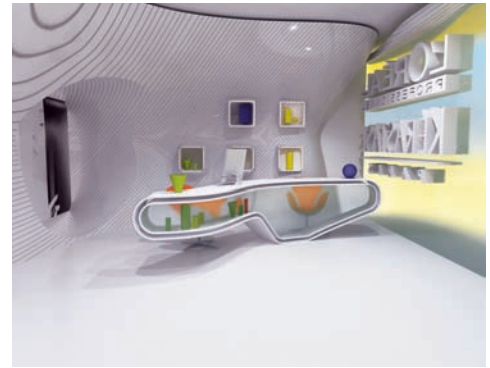
apunct architects:

Alexandru Mustiață, Bogdan Curelariu, Bogdan Curteanu, Claudiu Spătaru, Liviu Talabă, Lucian Cocea-Lionescu, Sebastian Minican

Conceptul pleacă de la firul de păr, de la forma pe care o poate lua acesta în contextul unei continue schimbări și imaginea pe care o poate lăsa atunci când este tratat ca atare. Un fir prins într-o spirală infinită, dând naștere unui „cocon”, un spațiu determinat de forme naturale, fluide, care te invită să-l parcurgi.

Jocul stilizat al firelor de păr pe „coaja” care delimitează spațiul este sprijinit în demersul său de nuanța de gri aplicată pe un fundal alb, lucios, punând în valoare produsele expuse, printr-o diversitate de culori și forme. Fluiditatea pereților interiori este, pe alocuri, întreruptă prin introducerea unui modul repetitiv, folosit pentru expunerea și depozitarea produselor și obiectelor utilizate în salon. De asemenea, această fluiditate este amplificată de jocul oglinzi-goluri, ce au aceeași formă, dar surprind planuri diferite, interior-exterior: o piesă a unui tablou, o reprezentare extravagantă a unui spațiu animat, a unui spectacol generat atât de siluetele indivizilor, cât și de materialele high-tech, sticla și plasticul, ce contrastează cu formele organice.

Recepția și zona de diagnostic sunt vizibile din exterior, spațiul dezvoltându-se treptat, urmând curba zonei de styling, ce are ca finalitate zona cea mai intimă și mai puțin vizibilă din exterior – zona de îngrijire și tratament Kérastase.

Premiul III

Alexandra Săndulescu,
Anca Cioarec, Eleonora Diosan

Echipele și-a gândit proiectul ca pe o poveste. Călea de acces reprezintă un punct de atracție într-un loc misterios, iar obiectele sunt personalizate în funcție de nevoile clientului. Rezultatul urmărește nu doar o înfrumusețare fizică, ci și una spirituală.

Albul este prezent prin materialele folosite pentru scaune (piele, plastic, textil, metal) și pentru corpurile de iluminat (sticlă, plastic, metal). Curburile benzilor care îmbracă spațiul salonului au ca scop sporirea confortului. Zona de așteptare, prin forma organică a canapelei, crește gradul de intimitate, conferind spațiului o atmosferă caldă. Îmbinarea materialelor atribuite spațiului seduce prin formă, contrast și luminozitate, transformând interiorul într-un obiect de artă. Lumina este dozată printr-o înșiruire de obiecte, evidențiind accentul pus pe individualitate.

Spațiul dominant este reprezentat de zona de diagnostic și colorare, căreia i se atribuie o „cochilie” modificabilă, care poate fi un banner publicitar, un mare ecran LCD sau un joc de culori și lumini, în funcție de anotimp. Această cochilie poate fi repositionată, transformând salonul într-un spațiu de evenimente și zona de diagnostic în cocktail bar. În urma diagnosticării, fiecare client poate alege configurarea care i se potrivește în zona de styling, unde fiecare scaun și corp de iluminat este diferit.

L'ORÉAL
PARIS
PROFESSIONNEL

KÉRASTASE
PARIS

PROFESOR ARHITECT ȘTEFAN LUNGU

Anunțăm cu tristețe faptul că, la sfârșitul anului trecut, s-a stins din viață arhitectul Ștefan Lungu, președinte al Uniunii Arhitecților din România. Prezentăm în continuare necrologul rostit de arhitectul Alexandru Beldiman, colaborator și prieten, pe 6 decembrie 2008, la înmormântarea profesorului arhitect Ștefan Lungu.

Prin dispariția lui Ștefan Lungu, Puiu Lungu, cum îl știm cu toții, arhitecții din România sunt mai săraci, arhitectura din România este mai săracă și cred că, în sensul consemnat de Alecu Paleologu într-una dintre cărțile sale, societatea din România este mai săracă.

Puiu Lungu a fost Președinte al Uniunii Arhitecților din anul 2007, după ce asigurase, cu generozitate și dăruire, în calitate de vicepreședinte, începând din 1992, continuitatea politicii acestui organism, pe parcursul a peste 16 ani.

Fiu al unui arhitect care a lucrat în atelierele lui Constantin Iotzu și Horia Creangă, Puiu Lungu era purtătorul unei solide tradiții profesionale, căreia mentorul său, Octav Doicescu, avea să-i aducă o notă aparte, decelabilă în proiectele acestuia din parcurile Jianu și Herăstrău.

1. Noi, arhitecții din România, suntem mai săraci, am pierdut pe unul dintre colegii care au făcut cel mai mult pentru propășirea breslei noastre.

Puiu Lungu s-a implicat în redactarea legii care ne guvernează, Legea exercitării profesiei de arhitect, aducând textului toată experiența și talentul său, capacitatea de a concentra, în formulări limpezi și concise, esența ideilor.

A avut o activitate intensă, în cadrul Asociației Naționale a Uniunilor de Creatori-ANUC – pe care a condus-o un timp, asigurând cu har și tact colaborarea dintre cele șase uniuni componente și ducând până la capăt în acest cadru Legea timbrului de arhitectură, ale cărei beneficii abia dacă am început să le estimăm corect.

Trebuie să menționez implicările sale în organizarea diverselor concursuri de arhitectură și urbanism, concursuri în a căror existență avea o enormă încredere, atât pentru promovarea calității în actul de creație, cât și pentru promovarea principiului democratic în obținerea comenzii.

Atașamentul său față de acest ideal poate fi urmărit după

1990, când a fost implicat în organizarea mai multor concursuri de arhitectură și urbanism precum București 2000 sau, chiar anul acesta, cel destinat extinderii Universității de Arte, pentru care Puiu Lungu a elaborat tema și a asigurat coordonarea. Contribuția sa a fost determinantă pentru succesul acestei ultime competiții, al cărei rezultat, de o remarcabilă calitate, a fost extrem de bine primit de către Rectoratul Universității Naționale de Arte. Acest mare câștig, care va fi și al orașului în clipa în care va fi realizat, își are originea în încrederea lui Puiu Lungu în instituția concursului.

Tot așa s-a investit *à fond* în participările breslei la Bienala de la Veneția, de la prima, în 1991, când a fost comisar, până la ultima, cea de anul acesta, unde, în calitate de Președinte al Uniunii Arhitecților din România, a fost unul dintre motoarele importante ale prezenței noastre acolo.

Aportul său a fost, de asemenea, capital, în promovarea Bienalei de Arhitectură București, fără îndoială cea mai prestigioasă dintre manifestările genului în țară.

2. Arhitectura din România este acum mai săracă.

Puiu Lungu a realizat lucrări de o calitate recunoscută, care, la vremea apariției lor, au provocat dezbateri printre arhitecți și studenți: Casa Științei și Tehnicii din Râmnicu Vâlcea (împreună cu Petre Ciută), a fost co-autor, alături de Octav Doicescu și alții, la Institutul Politehnic din București, membru al echipelor care au proiectat ansamblul EREN și ansamblul sanatoriului Otopeni, restaurante la Neptun, Slatina și Galați, printre altele.

Dar, probabil că arhitectura românească îi datorează cel mai mult în domeniul învățământului, Puiu Lungu fiind unul dintre profesorii cei mai prețuiți de către studenți. Minte sa deschisă a făcut să fie căutat și iubit încă de când era asistent. Era o minte în care profesorul Octav Doicescu, *il professore*, cum îi plăcea să-l numească, însămânțase o atitudine față de arta noastră pe care Puiu a știut s-o interpreteze în felul său și s-o ducă mai departe.

Foștii săi studenți, astăzi personalități marcante ale breslei noastre, ne-au evocat atmosfera deschisă și plină de farmec pe care Puiu o crea în dialogurile cu ei.

3. Societatea românească este mai săracă.

Este ceea ce pune în evidență Alecu Paleologu: Dispariția oamenilor care au făcut proba calităților lor lasă un gol care se resimte ca o pierdere a societății înseși. Îi cunoști cândva, îi vezi mai rar sau deloc dar îi știi în viață și ai sentimentul că cineva bine continuă să existe și să aducă o cantitate de lumină. Este un gol pe care, nu mă îndoiesc, îl resimțim cu toții, de miercuri, 3 decembrie.

Ștefan Lungu a fost, neîndoios, fiul împlinit al secolului său. A trecut prin încercările unei lumi adverse și injuste, a refuzat compromisul facil și a rămas credincios unei lucide angajări intelectuale. Ca arhitect, a absorbit cu discernământ critic cuceririle timpului său – concepte clare, funcționalitate rafinată exprimată cu franchețe, instinct structural sigur, o rigoare în care recunoaștem iubirea sa de tinerețe pentru matematici.

Sportiv convins, siluetă constant elegantă, o prezență calmă și convingătoare, un fin și nedezmățat simț al umorului și mai ales un spirit cavaleresc, o loialitate exigentă și o capacitate de comunicare prietenească pentru fiecare dintre noi, cei care l-am cunoscut. (arh. Mariana Celac)

Mai grav bolnav decât ne puteam noi închipui, Puiu ne-a părăsit cu o decență și, dacă îmi permiteți, cu o grație în fața cărora se cuvine să ne aplecăm.

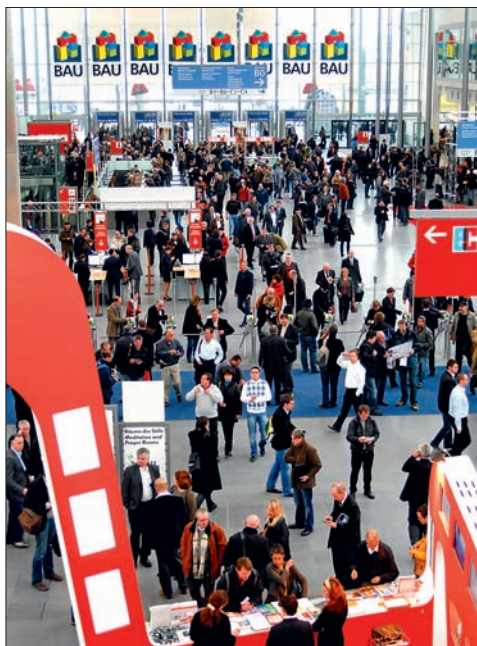
Ne-a dat ocazia să facem câțiva pași alături de el. Pentru mine, personal, au fost peste 20 de ani pentru care îi sunt recunoscător.

Dumnezeu să-l odihnească!

Alexandru Beldiman

BAU 2009

Ediția din acest an a târgului de construcții BAU din München, cel mai important eveniment european de acest tip în domeniul arhitecturii și construcțiilor, a atras un număr record de 211 000 de vizitatori din întreaga lume. Principalele teme ale evenimentului au fost eficiența energetică și tehnicile sustenabile, iar publicul a fost invitat să ia parte la forumurile „The Future of Building” și „MacroArchitecture”, în cadrul cărora s-a discutat despre modul în care constructorii pot contribui la protejarea mediului natural. Congresul pe tema „Sustainable and energy-

efficient building for the future” organizat de Ministerul Transporturilor din Germania a atras 1 200 de participanți și, în cadrul său, s-au acordat, pentru prima oară, certificate pentru constructori și fabricanți de materiale sustenabile. Expozanții au discutat cu vizitatorii despre cele mai noi metode de conservare a energiei, conform noilor regulamente, și despre contribuția la protecția mediului. S-a constatat cu această ocazie o creștere substanțială a cererii de produse eficiente din punct de vedere energetic. Alte teme abordate în cadrul târgului BAU au fost designul, reconstrucția și modernizarea. Acestea au fost ilustrate prin produsele prezentate de expozanți și expuse la BAU. Discuțiile au avut loc într-o atmosferă de un profesionalism impecabil și, în același timp, pozitivă și plină de încredere.

Târgul s-a desfășurat pe o perioadă de șase zile, în spațiul New Munich Trade Fair Centre, și a beneficiat de participarea a 1 924 de expozanți din 42 de țări. Printre vizitatori s-au numărat arhitecți, constructori, ingineri, dar și de

persoane din domeniul comerțului imobiliar care s-au informat în legătură cu inovațiile și descoperirile din domeniul construcțiilor.

BAU a găzduit și o serie de ceremonii de decernare de premii, printre care s-a numărat și acordarea prestigiosului Premiu pentru Estetică și Construcții, în colaborare cu revista DETAIL și a 1:1 Award For The First House, cu sprijinul publicației Bauwelt.

Unul dintre punctele de interes ale târgului BAU a fost prezentarea rezultatelor unui workshop desfășurat în septembrie 2008 în Italia, la care au participat șase renumite birouri de arhitectură din Europa și care a avut ca temă proiectarea unei fațade noi, fictive, pentru Colosseum, pe bază de materiale și tehnici de ultimă oră.

Conceptele propuse și expuse la târg sunt: „Icon in flux” semnat Robert Erlac – Bothe Richter Teherani, Hamburg; „Reconstruction through subtraction” de Hans Fockety, Basel; „Kolosseum” de Hannes Pfau – UNStudio, Amsterdam; „Traces and Folds” al lui Andre Santer – J. MAYER

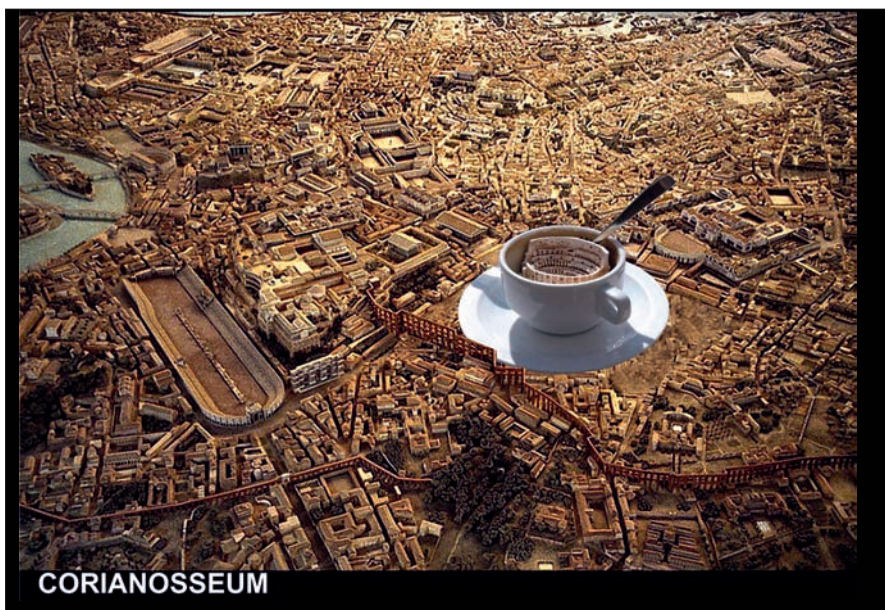

H., Berlin; "Corianosseum" semnat Paul Kath de la Coop Himmelb(l)au, Vienna și "Koloskop" de Boris Kunz – Dietz Joppien Architekten, Frankfurt. Eliberați de constrângeri de natură financiară sau referitoare la viabilitate, arhitecții au conceput fațade inovatoare, folosind materiale de ultimă generație precum DuPont™ Corian®, DuPont™ Alesta®, DuPont™ SentryGlas® Expressions, DuPont™ SentryGlas® sau DuPont™ Tyvek®. Rezultatele muncii lor au fost prezentate la BAU în cadrul workshopului „Changing the face – architectural studies for skin and shelter”. Harta mentală a Romei se identifica cu imaginea Colosseumului. Structura, masivitatea și patina acestuia sunt un icon cultural european. Fiecare intervenție de-a lungul timpului a suscitât atât interes dar și critici. Proiectul actual propune construirea, în partea sudică a arenei, acum în mare parte distrusă, a unei instalații tip copertină, care să reflecte lumina în întregul spectru de culori. Arhitecții au pornit de la ideea că, deși structura originală este încă vizibilă, fundalul istoric nu mai poate fi decodat. Prin urmare, noul aspect, chiar dacă pur ipotetic, reprezintă o aducere în prezent a Colosseumului, prin sticlă, oțel și lumină artificială.

Noua instalație interacționează cu spațiul public existent și creează noi moduri de a percepe un monument cunoscut în întreaga lume, dar, în același timp, se delimitează de construcția antică, prin formă, material și structură. Elipsa, care urmărește un traseu imaginar al gladiatorilor, este în mod intenționat deschisă și are aspectul unei panglici vibrante, de sticlă. Acest aspect curgător este obținut prin utilizarea de panouri mari de sticlă,

curbate, fabricate din DuPont™ SentryGlas®, fiecare dintre ele punctând un episod din istoria Colosseumului. Panglica de sticlă este sprijinită de o structură de oțel filigranat, cu rolul de a preveni coroziunea, dar și de a simboliza timpul care „apasă” asupra monumentului. Pe perioada nopții, pe suprafața noii structuri are loc un joc de lumini, care „aduce la viață” elipsa de sticlă. / www.bau-muenchen.de

AGENDA

Anul 2009 se anunță a fi unul extrem de bogat în evenimente adresate arhitecților din întreaga lume. Schimbările petrecute la nivel mondial se reflectă în modul de a construi, din ce în ce mai apropiat de nevoile societății și ale mediului înconjurător. Accentul este pus pe individualitate și pe exprimarea liberă, numeroasele concursuri anunțate încă de pe acum oferind arhitecților șansa afirmării personale. Expozițiile pe tema arhitecturii, organizate de muzee prestigioase din toată lumea, celebrează marile realizări din domeniu, atrăgând, în același timp, atenția publicului în legătură cu problemele actuale.

FESTIVALURI DE ARHITECTURĂ

Festival des Architectures Vives, Montpellier

Dedicat structurilor efemere, Festival des Architectures Vives a ajuns la ediția cu numărul patru, care va avea loc în iunie 2009. Arhitectura vie, permanent supusă schimbării și eliberată de principii formale sau estetice, reprezintă o ocazie perfectă pentru a experimenta. În cadrul ediției de anul acesta, arhitecții și artiștii participanți vor pune stăpânire pe curțile interioare ale unor hoteluri particulare din Montpellier, oferind vizitatorilor ocazia de a descoperi o nouă lume, fascinantă, dacă nu durabilă, în centrul orașului.

www.favmontpellier.nerim.net

Bienala Internațională de Arhitectură de la Rotterdam

Bienala Internațională de Arhitectură de la Rotterdam reprezintă o ocazie de a antrena domeniile arhitecturii și urbanismului în cercetare, discuții publice și prezentări multimedia, fiecare manifestare pornind de la o problemă socială de actualitate. Cea de-a patra ediție a evenimentului va avea loc între 24 septembrie 2009 și 10 ianuarie 2010. Tema aleasă de curatorul Kees Christiaanse, una dintre cele mai mari figuri ale arhitecturii și planificării urbane din Olanda, este Open City. Scopul declarat al evenimentului este de a explora, documenta și proiecta strategii pentru coexistența dinamică a oamenilor proveniți din mai multe culturi și adepți ai unor stiluri de viață variate în cadrul orașelor de astăzi. Șase echipe internaționale au fost desemnate de organizatori pentru a explora șase situații în care condițiile geografice, socio-culturale și economice reunes cerințele condiției de „oraș deschis”: „Community”, „Collective”, „Refuge”, „Squat”, „Diaspora” și „The Makeable Society”.

www.iabr.nl

2009

CONCURSURI

Benetton: Designing in Teheran

United Colors of Benetton organizează un concurs internațional de arhitectură pentru proiectarea, în capitala Iranului, a două clădiri cu mai multe etaje, care vor cuprinde birouri și spații comerciale. Principalul criteriu este obținerea unei relații coerente între noile clădiri și contextul arhitectural și economic al orașului. De asemenea, vor fi apreciate proiectele care integrează aspecte culturale și tehnice, pentru a oferi clădirilor o identitate puternică. Organizatorii așteaptă idei inovatoare, capabile să atragă atenția asupra calității spațiilor comerciale. Data limită pentru înscrierea proiectelor este 27 martie 2009, urmând ca juriul internațional să își facă publică alegerea în data de 20 aprilie 2009.

www.benettongroup.com/designinginteheran

Grand Concourse, Bronx

Construit în urmă cu 100 de ani, Grand Concourse a fost gândit pentru a fi un Champs-Élysées al cartierului newyorkez Bronx, flancat de clădiri în stil Art Nouveau și modernist. Concursul le oferă arhitecților din toată lumea ocazia de a schimba aspectul acestui mare bulevard, de a-l scoate din desuetudine și de a-l aduce mai aproape de comunitatea multiculturală a Bronxului contemporan. Arhitecții își pot anunța participarea la concurs până pe 24 aprilie 2009, iar proiectele sunt așteptate până cel târziu 1 mai 2009.

<http://grandconcourse100.org>

EXPOZIȚII

GénéroCité

La Paris, Cité de l'architecture & du patrimoine devine, între 11 februarie și 10 mai 2009, a doua gazdă a expoziției GénéroCité, prezentată inițial de către colectivul French Touch în cadrul ediției de anul trecut a Bienalei de Arhitectură de la Veneția. Cele 100 de proiecte, alese pentru caracterul lor

generos, nu generic, sunt prezentate cronologic: „hier”, „aujourd’hui”, „demain”. Primele 21 sunt proiecte de referință, finalizate între 1960 și 2000. Din perioada 2006-2008 au fost selectate 34 de proiecte finalizate. Cea mai mare atenție este acordată viitorului, GénéroCité prezentând nu mai puțin de 45 de proiecte care urmează să fie realizate în următorii ani în Franța.

www.citechailot.fr

Fernando Romero/ Laboratory of Architecture

Pe 28 februarie, Carnegie Museum of Art din Pittsburgh deschide o expoziție dedicată viziunii unice a arhitectului mexican Fernando Romero și atelierului său, Laboratory of Architecture. Cele 20 de proiecte expuse vor fi însoțite de fotografii din Mexico City, contextualizând lucrările arhitectului. În urma studiilor pe care le-a efectuat la granița dintre SUA și Mexic, Fernando Romero răspunde provocărilor și așteptărilor existente la nivelul arhitecturii civice în Mexic prin forme noi, prin structuri și soluții ingenioase. În afara țării sale, arhitectul are proiecte în Statele Unite, Europa și China.

www.cmoa.org

Jean Prouvé la Viena

Între 3 martie și 14 iunie 2009, expoziția itinerantă „Jean Prouvé. The Poetics of the Technical Object”, organizată de Vitra Design Museum, poate fi vizitată în Viena, la Hofmobiliendepot. Unul dintre numele mari din mișcarea Art Déco și considerat unul dintre cei mai inovatori arhitecți și designeri din secolul XX, Jean Prouvé (1901-1984) a îmbinat arta și producția industrială, designul și arhitectura. Expoziția organizată de Vitra cuprinde piese de mobilier și proiecte arhitecturale realizate de Prouvé între 1924 și jumătatea anilor '70. Cele mai importante piese vor fi expuse alături de elemente din contextul lor inițial – inclusiv o versiune reconstruită a „Maison de Sinistrés”. Expoziția prezintă și numeroase machete, fotografii și schițe originale.

www.vitradesignmuseum.de

© Manuelle Gautrand Architecture

CONTRACTWORLD AWARD 2009

Premiile europene de arhitectură *contractworld* pentru anul 2009 au fost acordate pe 17 ianuarie, în cadrul unei ceremonii care a avut loc la Hanovra, în Germania. În competiție au fost înscrise 570 de proiecte, semnate de firme de arhitectură din 36 de țări și grupate în patru categorii.

Astfel, marele premiu pentru clădiri administrative și de birouri a fost câștigat de *junya.ishigami + associates* pentru Institutul Tehnologic din Kanagawa, Japonia. Tot un birou japonez, *Hitoshi Abe & Atelier Hitoshi Abe* a realizat proiectul desemnat cel mai bun la categoria hoteluri/spa/facilități de catering, pentru restaurantul Aoba-tei, din Sendai-City. C42, Citroën Flagship Showroom, din Paris, proiectat de firma franceză *Manuelle Gautrand Architecture*, a fost numit câștigător la categoria rezervată spațiilor comerciale. În cadrul categoriei „Conversion”, dedicată clădirilor modificate pentru a servi unui alt scop decât cel original, câștigători au fost portughezii de la *EMBAIXADA*, pentru Tomar Environmental Monitoring and Interpretation Offices (EMIO) din Tomar, Portugalia. O categorie specială a fost „New Generation”, dedicată arhitecților și designerilor sub 40 de ani. În cadrul ei, s-au acordat două premii, unul pentru spații comerciale, câștigat de *ex-studio* din Barcelona pentru Portugal Fashion Design Showroom și al doilea pentru hoteluri/spa/facilități de catering, acordat biroului *Plasma Studio* din Londra, pentru etajul al patrulea al design hotelului Puerta America, din Madrid.

Juriul a fost constituit din specialiști din Germania, Austria și Elveția, aceștia având în vedere conceptul și gradul de inovație al fiecărui proiect, coerența limbajului arhitectural, calitatea designului, funcționalitatea, adaptabilitatea, elementele sustenabile și materialele folosite de arhitecți.

www.contractworld.com

EUROPAN 10

Cea de-a zecea ediție a concursului *European* a fost lansată în data de 19 ianuarie 2009, dată de la care toți cei interesați să ia parte la competiție au posibilitatea de a intra pe site-ul oficial pentru a se familiariza cu regulile și temele prezentei ediții. *European* este o federație europeană a organizațiilor naționale, care organizează competiții de arhitectură, urmate, în unele cazuri, de punerea în practică a unor proiecte, lansate simultan de mai multe țări, pe o temă comună și conform unui regulament.

Scopul *European* este de a găsi idei inovatoare pentru transformarea orașelor, în colaborare cu administrația și cu dezvoltatorii. Astfel, *European* aduce laolaltă tânăra generație de arhitecți și urbanști din Europa, promovând și punând în practică ideile lor. Competiția deschisă reprezintă un apel pentru idei care ar urma să transforme Europa, din punct de vedere urbanistic. Orice echipă de tineri arhitecți și urbanști se poate înscrie, cu condiția ca niciun candidat să nu fi depășit vârsta de 40 de ani.

Anul acesta, *European* propune două mari teme de dezbatere. Prima este legată de densitate și se referă la limita ideală de înălțime pentru orașele europene. A doua este o temă propriu-zis urbanistică, întrebarea fiind dacă orașele ecologice pot avea o viață la fel de intensă ca și corespondentele lor „tradiționale”. Cei care doresc să se înscrie trebuie să plătească o taxă de 100 de euro și să prezinte informații detaliate asupra orașului și contextului urban, alături de proiectul de urbanism propus.

Juriul, ai cărui membri urmează să fie anunțați în februarie, se va întâlni de două ori, prima dată pentru a selecta cele mai bune proiecte, maxim 20% din totalul de propuneri primite și, a doua oară, pentru desemnarea câștigătorilor, care vor fi anunțați în primăvara anului 2010. Printre câștigătorii din anii trecuți ai *European* se numără nume care au devenit, ulterior, cunoscute în domeniul arhitecturii europene, ca *Reiner de Graaf*, *Carlos Arroyo* sau *Andreas Mueller*. / *Anca Rotar*

www.european-europe.com

JAN KAPLICKY (1937-2009)

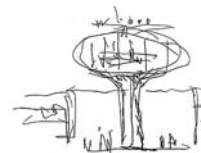
Arhitectul de origine cehă Jan Kaplicky, unul dintre fondatorii inovatorului biroul londonez Future Systems, a încetat din viață la data de 14 ianuarie 2009.

Celebru pentru formele organice, sinuoase, ale clădirilor sale, Jan Kaplicky a considerat că, dacă oamenii nu sunt cutii, nici construcțiile în care ei locuiesc și lucrează nu trebuie să fie așa.

Născut la Praga, pe 18 aprilie 1937, într-o familie cu înclinații artistice, arhitectul și-a petrecut copilăria în orașul aflat sub ocupație nazistă. După absolvirea Colegiului de Arte Aplicate din Praga, Jan Kaplicky și-a început activitatea ca arhitect, proiectând case în stilul sever al lui Mies van der Rohe. După invazia sovietică din 1968, arhitectul a emigrat la Londra unde a lucrat alături de Richard Rogers și Sir Norman Foster. În 1979, pe când lucra încă pentru Foster + Partners, a înființat Future Systems, împreună cu David Nixon. Amanda Levete, pe atunci soția lui Jan Kaplicky, s-a alăturat echipei Future Systems în 1989. Datorită ei, Future Systems a devenit mai fluid și mai sculptural. Acuzați, datorită interesului pentru formele organice, senzuale, că ar practica o „arhitectură de șoc”, membrii Future Systems s-au remarcat printr-o extraordinară libertate de expresie, susținută și prin colaborarea cu artiști contemporani ca Anish Kapoor sau Claes Oldenburg.

Jan Kaplicky a fost recompensat, în 1999, cu Stirling Prize, cel mai prestigios premiu pentru arhitectură din Marea Britanie, pentru magazinul Selfridges & Company din Birmingham, finalizat în 2003. Arhitectul a declarat că principalele surse de inspirație pentru clădirea cu formă de cochilie globalară, acoperită cu discuri de aluminiu și fără ferestre, au fost rochia de plastic concepută de designerul Paco Rabanne, structura ochiului unei muște și arhitectura religioasă din secolul 16. Alte proiecte remarcabile semnate de Future Systems includ turnul „ZED”, centrul media realizat pentru Marylebone Cricket Club și un pod peste Tamisa, realizând legătura dintre Canary Wharf și East India Quay.

În 2007, Jan Kaplicky s-a înscris în concursul pentru construirea noii bibliotecii naționale a Cehiei, iar proiectul său, deși ales din totalul de 355 înscrise, a fost boicotat de clasa politică a țării. Cu sprijinul fostului președinte Vaclav Havel, arhitectul a demarat o campanie de strângere de fonduri pentru construirea bibliotecii, campanie întreruptă acum de trecerea sa în neființă.

La începutul acestui an, RIBA (Royal Institut of British Architects) a anunțat că în 2009 Medalia de Aur pentru întreaga carieră îi revine arhitectului Álvaro Siza. La ceremonia fastuoasă de pe 26 februarie a.c., de la Florence Hall, în discursul oficial de acordare a medaliei pentru cei 40 de ani de carieră, s-a afirmat: „Álvaro Siza este pur și simplu un arhitect complet, profund, care nu poate fi încadrat în niciun curent. Capacitatea de a scoate tot ce e mai bun dintr-un sit dat este una dintre caracteristicile fundamentale ale arhitecturii sale. Lecturile diverse ale locului sunt transpuse în forme sculpturale niciodată previzibile sau obișnuite și cu toate acestea funcționalitatea domină întotdeauna coerența ansamblului. Poate mai mult decât la orice alt arhitect, clădirile lui Siza pun în prim-plan relația dintre elementele propriu-zise ale arhitecturii. Avem de-a face cu o arhitectură în care economia de mijloace expresive se combină cu puterea de a revela

spațiul. În plus, Álvaro Siza este și a fost mereu un profesor și un educator dedicat. A ajutat foarte mulți arhitecți tineri, militând mai degrabă pentru calitatea produsului arhitectural decât pentru succesul personal. În mod neobișnuit pentru un arhitect de asemenea talie, Siza și-a păstrat în mod deliberat o echipă mică pentru a se asigura că acordă suficientă atenție fiecărui proiect. Este totodată generos în aprecierile față de alți arhitecți.”

Încântat de această surpriză, Álvaro Siza a afirmat încă o dată, din biroul său din Porto, că este mai degrabă interesat să promoveze o modalitate de lucru bazată pe modestie și longevitate. „Ambiția mea este să lucrez în continuare, nu până la 100 de ani precum Niemeyer, ci chiar pentru mai mult”, a declarat arhitectul portughez.

Locuirea tradițională rurală din zona Banat-Crișana.

Elemente de istorie și morfologie; protecție și integrare

arh. Teodor Octavian Gheorghiu

Eurobit, Timișoara, 2008

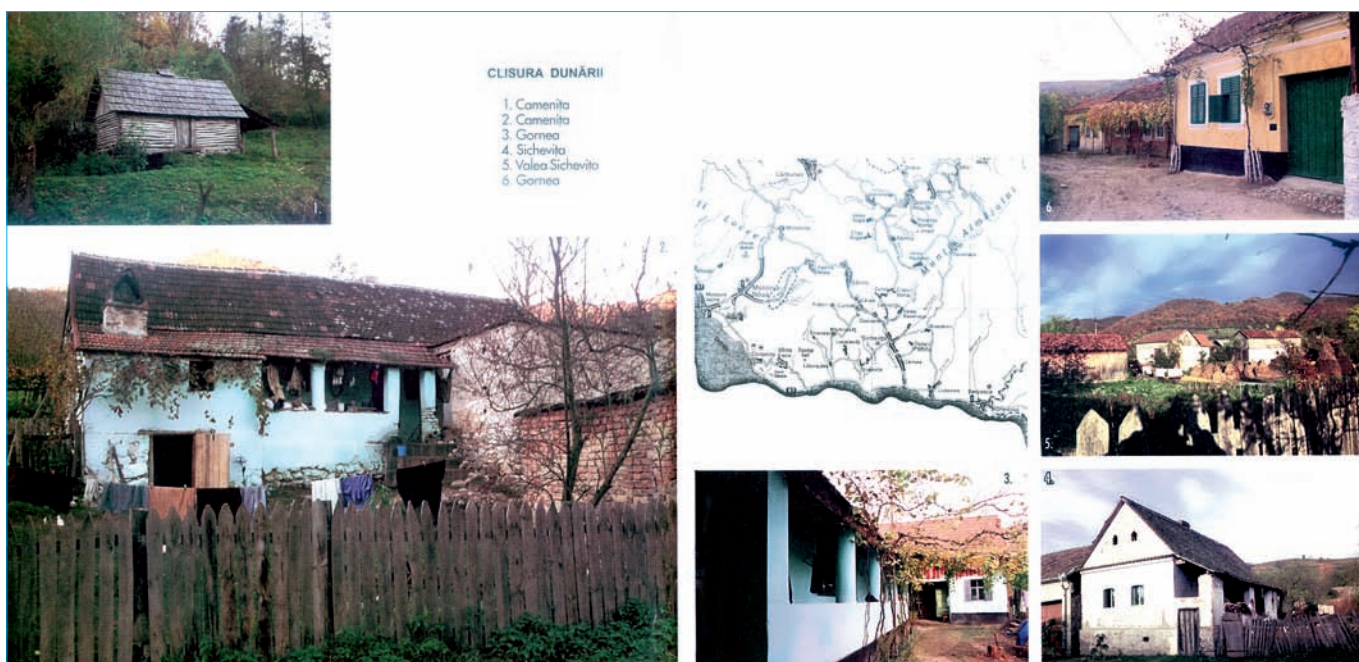

Amplul studiu al lui Teodor Octavian Gheorghiu, publicat cu sprijinul Filialei Teritoriale Timiș a Ordinului Arhitecților din România, se concentrează asupra unei zone atacate, în ultimii ani, de catastrofele naturale provocate de schimbările climatice. Însă inundațiile poartă doar o mică parte din vina dis-

trugerilor, factorul cel mai periclitant pentru locuirea tradițională din zonă fiind însuși omul, prin acțiuni ca defrișările sau lucrările necontrolate. Autorul analizează atât istoria locuirii zonei, cât și contextul geografic și climateric, ilustrându-și studiul cu documente istorice, planuri și fotografii realizate în decursul ultimilor ani.

Desprinderea de tradiție produsă între sfârșitul secolului XIX și începutul secolului XX nu este, sub nicio formă, un lucru benefic, ea creând discontinuitate și confuzie. Sub motto-ul „Prin spiritul tradiției, în deplină modernitate”, Teodor Octavian Gheorghiu pledează pentru respectarea tradiției sistemului de organizare a gospodăriilor, a funcțiunii și a tehnologiilor constructive, în cadrul abordărilor care privesc reconstrucția satelor afectate. De asemenea, el încearcă să afle ce anume din tradiție este important și ce nu, care sunt consecințele ignorării ei și modul în care elemente tradiționale pot fi întrebuințate pentru ameliorarea condițiilor de locuire din prezent. Un bun model de „tradiție modernă” îl reprezintă, conform autorului, construcțiile din perioada habsburgică. Acestea, deși blamate de locuitori pentru semnificația lor istorică, au fost ocolite de inundații datorită faptului că, pentru ridicarea lor, vechiul sistem de locuire a fost adaptat în funcție de context, alegându-se, pentru construcție, locul cel mai sigur.

Autorul cărții speră că studiul său va deveni un punct de plecare pentru o cercetare mult mai amplă care ar trebui efectuată în zona Banat-Crișana. Aceasta ar porni de la aspecte teritoriale și ar ajunge la detalii, analizând toate elementele constitutive, dar și sistemele de protecție și integrare în viitoarele ansambluri rezidențiale, inclusiv sistemele alternative, care le pot înlocui pe cele existente, fără a dăuna tradiției locurilor.

CASE TRADIȚIONALE DIN DELTA DUNĂRII

Stor

TRADITIONAL HOUSES FROM THE DANUBE DELTA

O pledoarie pentru revalorizarea patrimoniului

Cel mai nou album din colecția **igloopatrimoniu**
este disponibil din 25 noiembrie 2008 in librării

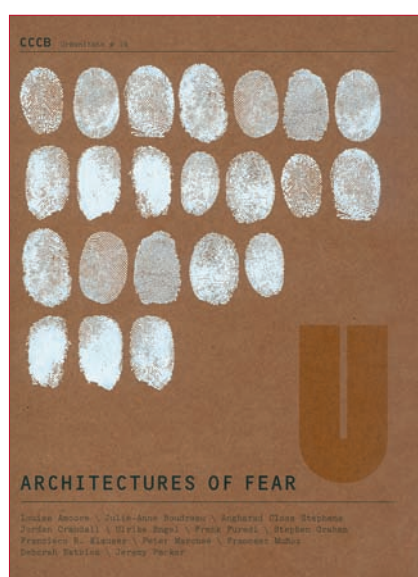

Facts & Forms: The Best Buildings by Young Architects in the Netherlands

NAI Publishers, 2008

Facts & Forms analizează în detaliu cele patru proiecte semnate de tineri arhitecți din Olanda, nominalizate pentru Premiul AM NAI, în 2008. Acestea sunt clădirea rezidențială Witbrant West, proiect al biroului de arhitectură JMW, Villa Overgooi, proiectată de Next Architects, Villa 1, a biroului Powerhouse Company – marii câștigători de anul trecut – și Pavilion Strand aan de Maas, proiectat de biroul Monadnock. Toate sunt realizări remarcabile, care demonstrează talentul tinerei generații de arhitecți din Olanda, stabilind un standard ridicat pentru viitoarele proiecte care se vor construi pe teritoriul acestei țări. Premiul AM NAI este dedicat tinerilor profesioniști din domeniul arhitecturii, oferind câștigătorilor și nominalizaților șansa de a deveni cunoscuți și căutați, primul pas fiind făcut prin publicarea lor în catalogul Facts & Forms.

www.naipublishers.nl

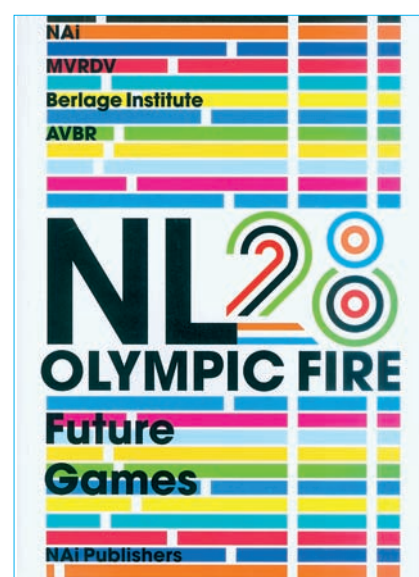

Architectures of Fear. Terrorism and the Future of Urbanism in the West

Centre de Cultura Contemporania de Barcelona, 2008

În contextul în care orașele occidentale sunt din ce în ce mai amenințate de atacurile teroriste, se dezvoltă o nouă concepție asupra orașului, alimentată de cultura fricii. Prin urmare, se pune problema militarizării și securizării spațiilor urbane, prin polarizare socială, extindere urbană și prin proliferarea, în cadrul orașelor, a enclavelor fortificate. Atacurile teroriste sunt momente de groază care dezvăluie unele aspecte ale dinamicii complexe a așa-zisului „urbanism transnațional”, demonstrând vulnerabilitatea rețelelor economice, culturale și sociale din care aceste orașe fac parte și pe care atacatorii le văd ca pe o serie de „ținte moi”. Volumul „Architectures of Fear”, coordonat de Stephen Graham, profesor la Universitatea din Durham, cuprinde studii semnate de specialiști în arhitectură, sociologie și media.

www.cccb.org

NL 28. Olympic Fire

NAI Publishers, 2008

În așteptarea Jocurilor Olimpice din 2028, volumul NL 28, pledând pentru organizarea acestora pe teritoriul Olandei, reprezintă atât un studiu asupra istoriei Jocurilor și o analiză a tendințelor politice și economice din ultimii 120 de ani, cât și o trecere în revistă a posibilelor locuri de desfășurare a evenimentului din 2028, a proiectelor propuse și a modului în care acestea vor putea fi folosite după încheierea evenimentului. Personalități din domeniul sportului, designeri și politicieni au fost intervievați de autori în legătură cu posibilitatea găzduirii evenimentului în Olanda, iar propunerile legate de programul spațial, constituind o „spectaculoasă paradă de scenarii pentru Jocurile Olimpice din Olanda” au fost realizate în colaborare cu celebrul birou de arhitectură MVRDV, care își are cartierul general în Rotterdam. Cel mai important eveniment sportiv la nivel mondial devine, astfel, un pretext pentru o viziune urbană coerentă și optimistă asupra viitorului.

www.naipublishers.nl

Libero lo spirito del celebrity!
Lane Open Round

MERIDIANI

HOME

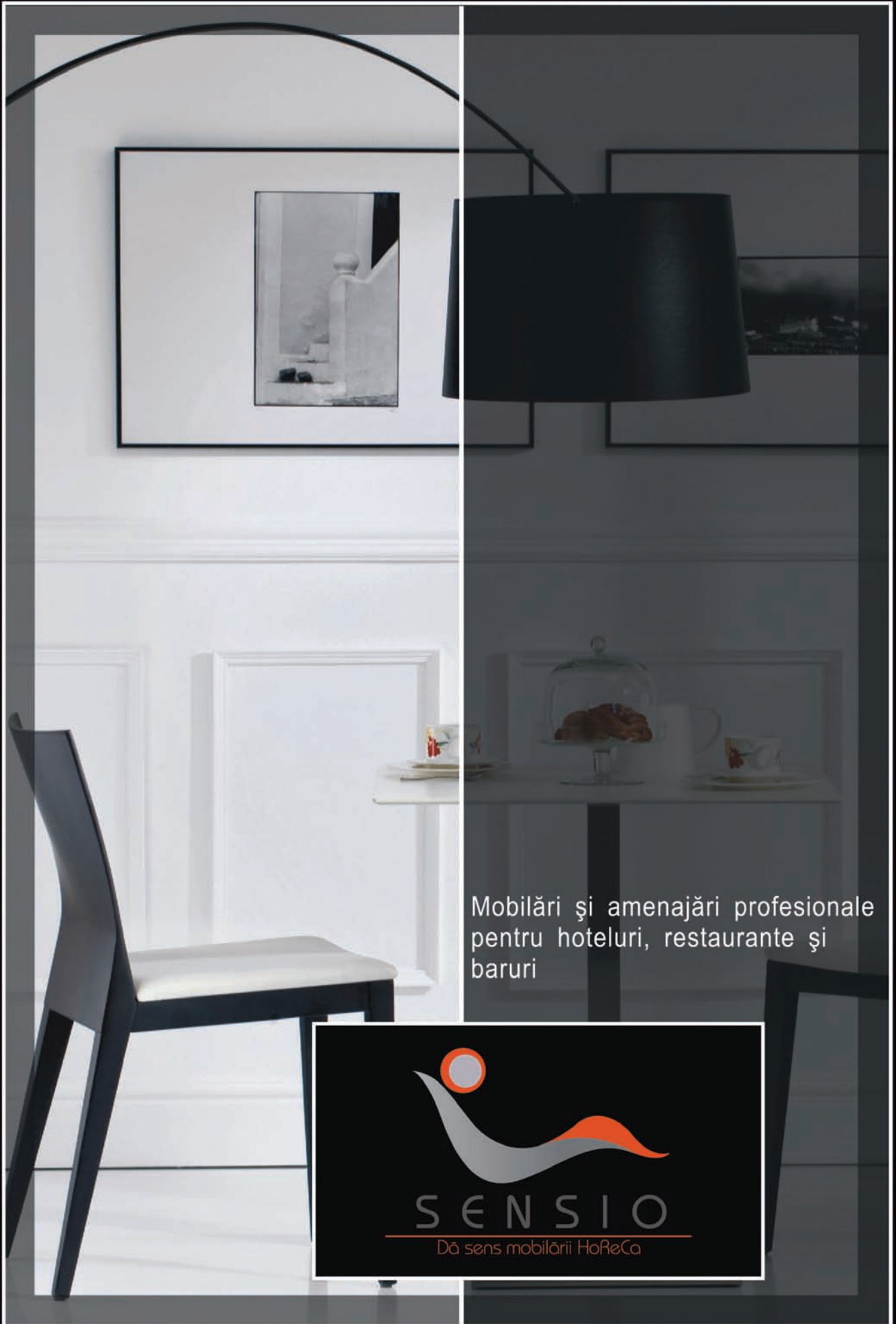
ivona
AMBIENTI

DISTRIBUTOR EXCLUSIV MERIDIANI & INTERNI / ITALIA

MOBILA & DESIGN

Calea 13 Septembrie 71-73, parter, sector 5, București,
tel. +4031-4171313, +4021-4011687
office@ivonaambient.ro

Mobilări și amenajări profesionale
pentru hoteluri, restaurante și
baruri

adresa: Str Argentina nr 50, sect 1, București

m: 0731 31 31 32 / 0733 44 82 66 t: +40 21.230.4440 / +4021 230 4448 office@sensio.ro

www.sensio.ro